ANUL II. — No. 314

Taxa poştală plătită în numerar, conform aprobării No. 23364/938

6 pagini 3 Lei

Vineri,, 18 Martie 1938

BUNA VESTIRE

ZIAR LIBER DE LUPTĂ ŞI DOCTRINĂ ROMÂNEASCĂ

Redactor-şef MIHAIL POLIHRONIADE

Directori : DRAGOŞ PROTOPOPESCU GRIGORE MANOILESCU

Redacţia şi Administraţia: BUCUREŞTI Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.

TELEFOANE: Direcţia, Redacţia . . . 4.84.34; Administraţia . . . . . 4.85.82; Tipografia 4.77.56

Cont C.E.C. Nr. 1256

ABONAMENTE: Comune urbane: 1 an Lei 700; 6 luni » 350; 3 luni » 175. Comune rurale: 1 an Lei 500; 6 luni » 250; 3 luni » 125

Cocoane, domni, bodegi şi cafenele...

Primesc la ziar o scrisoare, venită cu întârziere.

E trimeasă din Sinaia, de o doamnă care semnează cu iniţialele: E. M. Scrisoarea se referă la un articol al meu publicat, luna trecută, în aceste pagini, şi intitulat: «Despre Primăvară şi despre cocoane». Articol, unde — e drept — mă arătam prea puţin curtenitor faţă de doamne şi unde îmi îngăduiam câteva amare reflexii pe marginea «circulaţiei» cotidiene a posesoarelor de ondulaţi permanente, pe calea Victoriei şi pe Lipscani, prin magazine şi hall-uri de cinematografe...

Rândurile doamnei E. M., din Sinaia, vin, cu eleganţă, să împărtăşească punctul meu de vedere, dar, în acelaş timp, deschid şi o rezervă cu un strop de imputare în ea. Imi reproşează d-na E. M. că aş căuta să învinovăţesc numai femeile «de destrămarea ce există azi», în familie, şi că aş sustrage pe bărbaţi oricărei răspunderi.

«Stimate Domn, sună scrisoarea, sunt însă, femei ce îşi văd de cămin, au cultul vieţii de familie, îşi înţeleg menirea şi totuşi sunt neapreciate, umilite şi oropsite de soţii lor ce preferă pe cele ce bat caldarâmul zi şi noapte, dichisite, surâzătoare şi nesimţite...»

Sunt rânduri pline de adevăr şi de-o justificată amărăciune, — rânduri pe care nu numai că nu le socot opuse părerilor mele, dar pe care le subscriu întru totul.

Domniţa din Sinaia m'a înţeles greşit. Eu n'am apărat — în articolul amintit — pe bărbaţi, acuzând doar frivolitatea doamnelor. Ci am împărţit vini şi răspunderi egale, şi pentru unii şi pentru alţii, îngrijorat fiind numai de momentele grele prin care trece, în zilele noastre, familia.

Există, desigur, şi femei «ce îşi văd de cămin, au cultul vieţii de familie», după cum există şi bărbaţi cu sfântă adoraţie şi stimă pentru căminele lor. Nu e mai puţin adevărat însă că — în ciuda acestei fericite minorităţi — pigmentul eticei actuale îl dă marea, bolnava uşurinţă a cocoanelor cu diurnă «circulaţie» bulevardieră şi a domnilor cu suave aptitudini pentru bodegi şi cafenele.

Frivolităţii atâtor soţii şi mame care preferă filmele cu Charles Boyer şi vânturarea prin faţa vitrinelor elegante, în locul supravegherii atente a căminului şi a odraslelor ce cresc ca nişte burueni, i se alătură frivolitatea bărbaţilor.

M'am ridicat, de-atâtea ori, cu violenţă, împotriva bodegii şi cafenelei maceratoare de energii, dezagregante şi ulceratoare, unde se ruinează fie timpul, fie sănătatea, şi unde — mai ales — se ruinează dragostea pentru cămin şi familie a bărbaţilor centrifugaţi în lucruri mărunte şi vulgare, în discuţii meschine şi metehne josnice.

Ceiace pentru femeile fără drag de cămin este «circulaţia» pe calea Victoriei, pe Lipscani şi pe bulevardul cu cinematografe, sunt pentru bărbaţi, bodega şi cafeneaua...

Bodega şi cafeneaua, cotidian cultivate, devin patimi triviale, devin vicii. Devin unelte anti-sociale, cadre imorale... Aici — repet — se ucide, zi de zi, familia. Aici e strangulată iubirea de casă, de soţie, de copil. Cei cari cad în capcana bodegii şi a cafenelei, învaţă repede să-şi neglijeze femeia, să-şi uite datoriile şi rosturile familiare.

Un mare pedagog de suflete tinere spunea, într'o zi, cu sfâşietoare tristeţe: «Văd cum bărbaţi tineri, căsătoriţi, poate, de curând, îşi risipesc, zilnic, prin bodegi, salariul umil, fără a se gândi că, acasă, îi aşteaptă, în mizerie, soţiile şi gurile flămânde ale copiilor...»

Adevăruri simple, nespus de simple, desigur, în faţa cărora «rafinaţii» condeiului de prin diverse cafenele vor surâde cu rece superioritate... Adevăruri simple, dar care sângeră ca nişte răni.

Nu, n'am întins niciodată un văl de tăcere peste greşelile bărbaţilor de azi. Dimpotrivă: îi fac răspunzători, ca şi pe doamnele amatoare de promenade şi filme sonore, în faţa golului ce suge, astăzi, viaţa familiei.

In ce priveşte bărbaţii — semnalaţi de doamna E. M. — cari îşi oropsesc şi nu-şi apreciază soţiile virtuoase (căci există, din fericire, şi de acestea), ei sunt pur şi simplu nişte exemplare odioase, pe cari şi familia şi Neamul trebue să-i vomite, cu scârbă.

Dumnezeu, în uriaşa lui milă, ne-a dăruit, sfântă şi luminoasă, familia, — ca noi să facem din ea arteră pentru sângele Neamului.

Şi, în darul dumnezeesc care e familia, Atotputernicul a presărat şi bucăţi din cerurile şi luceferii Lui: copiii noştri.

De ce, atunci, să spoim cu noroi acest dar al Domnului?

RADU GYR

Führerul traversând podul peste Dunăre la Viena

Politica externă

Problema semită după Anschluss

O problemă nedezbătută încă de presa noastră în urma evenimentelor din Austria este aceia jidovească.

Totuşi ea are o importanţă foarte mare atât ca semnificaţie spirituală cât şi ca implicaţii materiale.

Deaceia socotim că e necesar s'o înfăţişăm obiectiv şi, în măsura posibilului, complect cititorilor noştri.

PRIMELE MASURI RASISTE

Telegramele ce ne-au sosit ieri arată că îndată ce încorporarea Austriei în Reich s'a îndeplinit, politica antisemită de stat a început a fi riguros aplicată.

Toţi funcţionarii de stat jidani au fost imediat îndepărtaţi din servicii; Evreii nu vor putea lua parte la plebiscit; presa, editura, cinematograful, teatrul, profesiunile libere vor fi în câteva zile complect «epurate». «Clauza ariană» va fi extinsă Austriei.

Aceste măsuri au produs o nemărginită panică în jidovime. Trenuri întregi cu fugari s'au îndreptat spre graniţe. Se pare însă că prea puţini au putut să treacă dincolo, toate statele apărându-se de noul val judaic.

ROLUL VIENEI IN ISTORIA IUDAISMULUI MODERN

Israelul s'a apărat cu disperare în poziţia austriacă.

El a fost — atât în interior cât şi datorită puterii sale internaţionale, finanţă şi presă, — marele susţinător al regimului Dolfuss-Schuschnigg.

Azi puterea judaică a fost din nou înfrântă şi înfrângerea e dureroasă pentrucă Viena a avut o însemnătate imensă în istoria modernă a judaismului.

Se poate spune, fără exagerare, că Evreii suferă şi vor suferi mult mai mult de pe urma pierderii Vienii de cât de pe urma dezastrului înregistrat acum cinci ani în Germania.

VIENA VERIGA INTRE IUDAISMUL ORIENTAL ŞI CEL OCCIDENTAL

Intr'adevăr în tot decursul veacului trecut Viena a fost o verigă între judaismul oriental şi cel occidental. Din rezervoriul judaic al Galiţiei — încorporat imperiului habsburgic în urma împărţirei Poloniei — Evreii făceau o etapă, un stagiu la Viena, înainte de a trece în Occident la Paris şi la Londra.

La Viena se civilizau, se occidentalizau, se simţeau la ei acasă.

Nu numai atât. Prin Viena, mai ales prin Rotschilzii stabiliţi acolo se făcea legătură între marea finanţă semită occidentală, şi băncile, societăţile, întreprinderile evreeşti din Balcani şi Europa Centrală.

Până azi Viena a fost o agenţie a marei finanţe iudaice în inima Europei.

JIDANII DIN AUSTRIA

Numericeşte statisticile din 1934 dădeau o proporţie de 2.8% jidani la o populaţie de circa 6.700.000 locuitori. Deci în cifre absolute ar fi vreo 200 mii de Evrei în Austria. In realitate se pare că crifra e mai mare deoarece numai la Viena ar locui — o spunea chiar ieri un gazetar jidan — 200.000 de fii ai lui Israel.

Trebue subliniat că în Austria Evreii aveau o situaţie formidabilă. Economie, finanţe, instituţii publice, presă, editură, teatru, cinematograf, universitate, poliţie, erau sau în mâna lor sau sub stăpânirea lor indirectă.

VIENA METROPOLA SPIRITUALA A IUDAISMULUI

Dar nu numai atât. Viena însemna mai mult decât un centru financiar, mai mult decât o poziţie materială impresionantă, mai mult chiar decât o citadelă politică, ea era o adevărată metropolă spirituală a judaismului modern.

De la Viena a pornit infiltraţia spiritului judaic în cultura europeană. «Neue Freie Presse» ajunsese un simbol al acestui spirit.

Dela Viena s'au lansat marile vedete şi celebrităţi semite.

La Viena şi-au găsit refugiul Ovreii din Germania în frunte cu Max Reinhardt.

Dela Viena a pornit sionismul.

CE VA FACE ISRAELUL ?

Aşa fiind, e de înţeles cât de gravă şi de dureroasă e lovitura primită de iudaismul universal.

Distrugerea unui centru spiritual, istoric, economic, politic primordial, iată ce înseamnă pentru Evrei, pierderea Vienei.

Dar revenind la concret se pune problema: ce vor face aceşti Jidani? Unde se vor duce? Cine-i va primi?

Aşadar anschlussul pune din nou accentul pe universalitatea problemei semite.

Soluţia?

A fost de mult arătată şi de sionişti şi mai ales de antisemiţi: un stat iudeu, capabil să cuprindă pe toţi Evreii, punând capăt şi tragediei lui Israel şi năpastei ce s'a abătut de două mii de ani asupra neamurilor creştine.

Nădăjduim că, sesizându-se şi de noul prilej, în strânsă colaborare cu Polonia, politica noastră externă va căuta să sprijine pe plan internaţional o atare soluţie.

Trebue însă să ne grăbim, căci dacă multe ţări ne vor lua înainte pe calea politicii de stat antisemite riscăm să se mai strecoare la noi — cu toată străşnicia pazei — noui loturi de jidani.

MIHAIL POLIHRONIADE

Presa, şcoala naţiunii

In aşteptarea decretului de reglementare a regimului de presă s'au scris o seamă de articole interesante, cari au vrut, ca şi noi astăzi, să aducă unele lămuriri în jurul acestei probleme în curs de legiferare.

Nu ştim dece, dela o vreme, se spune pretutindeni, cum remarca şi d. prof. Nae Ionescu, că presa este a patra putere în Stat, adică pur şi simplu dacă nu o parte din aceste puteri constituite formal, cel puţin o funcţiune statală cu caracter oficial.

Cu alte cuvinte se confundă adesea atributele Monitorului Oficial care îndeplineşte o funcţiune constituţională cu însăşi rosturile presei.

Şi nu sunt puţini acei cari gândesc aşa, îndeosebi de când presa românească suportă resemnată o serie de vegetaţiuni parazitare cari hrănesc cititorul cu senzaţionalul morbid şi mincinos al nu ştiu cărui improvizat profesionist al condeiului.

Iată dece am fost dintre început pentru reglementarea regimului de presă care înseamnă în primul rând plivirea ogorului acesta de anumite bălării. Fiindcă această presă, în care foarte mulţi se grăbesc să arunce cu căciula, dacă scrutăm puţin miezul istoriei contemporane, vedem că-şi are rosturile ei de şcoală naţională. Ea este unul din elementele funcţionale ale voinţei naţionale şi singura forţă de luptă împotriva fantomelor cari au terorizat totdeauna conştiinţa de sine a popoarelor.

«Esenţa materiei nu este întinderea ci forţa» — spune pe undeva Leibniz. Deci nu massa popoarelor contează, ci forţa lor de a voi unitar. Şi această forţă, dece nu s'ar recunoaşte a dat-o întotdeauna presa, acest plenipotenţiar al unor gânduri intuite din colectivitatea pe care ea o reprezintă, din sensibilitatea propulsivă a unei naţiuni. Presa a creiat starea naţională a poporului nostru prin care s'au putut strânge comorile neamului românesc, dându-le un colorit specific.

Presa a întreţinut o afectivitate pentru tot ce a căzut în sfera sensibilităţii naţionale: locuri, legende, icoane dragi din trecutul nostru sbuciumat, au contribuit metodic la înţelegerea supremei jertfe pentru ţară..

Oare aceste contribuţiuni, nu conturează ele însuşi specificul naţional? Nu este oare presa un receptacol în care se topeşte complexul de caractere psihice, acest factor exclusiv în geneza diferitelor manifestări ale unui popor?

Nu modulează presa acest complex, care se ştie este destul de variabil tocmai pentru o cât mai perfectă adaptare în timp?

Şi atunci ce este oare presa, adevărata presă, această forţă vie a naţiunii, decât o şcoală de educaţie naţională.

Nu este aci locul să arătăm cât de perfect s'au împlinit în ultimii treizeci de ani la noi, goluri de stare naţională cu sacrificiile câtorva condee cari au scris cu sânge în vremuri de bejenie. Condee cari au ridicat stindarde şi au călit din nou braţe de luptă.

D. profesor Iorga a trăit aceste vremuri şi a reuşit alături de câţiva să rupă lanţul disperării.

Atunci şi astăzi, presa rămâne aceiaşi şcoală vie a conştiinţei naţionale, a demnităţii naţionale.

Ion Stoenescu

Scrisori din Varşovia

Lituania si Polonia

Situaţia Lituaniei faţă de vecina ei de astăzi şi buna amică din evul mediu şi modern este din cele curioase. Inchisă ca într'o carapace, ea nu a încercat nici o apropiere cu Polonia pentru a remedia, pe cât se poate, rănile lăsate în urma marelui război. Intocmai zidului chinezesc care a despărţit imperiul galben de restul lumii, tot aşa şi-a făurit Sfinx-ul lituanian unul, faţă de noua republică polonă. Cauzele acestei neînţelegeri sunt multiple şi complexe, însă din ele putem desprinde linia care să ne călăuzească spre o reală înţelegere.

In 1934—1935 părea că se va produce o schimbare a atitudinei Lituaniei în ceeace priveşte «raporturile», cu Polonia. După încheerea pactului de neagresiune polono-german şi în ziua când s'a văzut că o colaborare germano-rusă este ca şi imposibilă, o bună parte din lituanieni au înţeles că este inutil să mai aştepte să vadă realizarea visului lor, Polonia fiind angajată în luptă contra puternicii coaliţii ruso- germane. A fost momentul când mai toată opinia publică manifesta dorinţa unui început de apropiere cu Polonia. Această chestiune cât şi aflarea unui compromis pentru aranjarea situaţiei în privinţa oraşului Vilna a început a fi desbătută în ziare, reuniuni politice, atât de oamenii politici cât şi de militari intelectuali, artişti, etc.

Dar acţiunea nu a durat decât câteva luni. Interesul scăzuse, dacă nu chiar apusese. E drept, o schimbare se făcuse, nu se mai trăgea nădejde de a se vedea Polonia angajată într'un conflict şi deci să se tragă de aici profit, dar se aştepta o cădere a pactului oriental, o schimbare a lui pentru ca Polonia angrenată să facă un pas greşit.

Odinioară atât Germania cât şi Rusia sfătuiau Lituania să nu reia raporturile cu Polonia. Când se realizează pactul polono-german, o răceală intervine între Kovno şi Berlin pe această temă, dar mai ales pe tema Memel. Rămânea Rusia, căreia i s'a supus cu devotată ascultare Lituania. Astfel, este de necontestat că ruşii au întreţinut şi continuă, să întreţină, flacăra neîncrederii şi a dorinţii unei răzbunări.

Polonia a încercat în repetate rânduri o aproipere, însă a fost refuzată sau dacă nu, i s'au pus condiţii aproape imposibile.

Aşa că astăzi după aproape două decenii dela încheerea păcii, aceste popoare cari în cursul secolilor au fost legate printr'o uniune din cele mai trainice, se văd separate şi într'o permanentă tensiune.

Judecat obiectiv, credem că mai multă nevoie şi interes are Lituania, stat mic şi în litigiu cu alţii, să se apropie de Polonia, dacă nu la o reluare a vechei uniuni, cel puţin la raporturi normale.

Lituania, ascultând de sfatul altora crede că-şi face jocul. Realitatea este însă alta şi «diplomaţia» de azi ar putea să-i fie păgubitoare.

Horia Oprişan

Bolivia, noul Canaan

O telegramă din Iaşi ne anunţă că acolo s'a format un comitet pentru înlesnirea emigrării evreilor «supranumerari» în... Bolivia. (Caşi cum ar fi evrei într'altfel decât supranumerari). Telegrama mai prezintă o curiozitate: jidanii noştri sunt poftiţi în Bolivia chiar de guvernul republicei sud-americane. Ar fi interesant deci de ştiut compoziţia sângelui şi configuraţia sufletească a membrilor guvernului bolivian, care de bună voe îşi transformă ţara în câmp deschis invaziei ovreeşti tocmai când cele mai multe state ale pământului aruncă peste bord pecinginea iudaică sau întăresc graniţele împotriva neobosiţilor rătăcitori.

Sau, poate, conducătorii Boliviei sunt niscaiva oameni de spirit cari vor să se distreze — cu o glumă intercontinentală — pe seama lumii întregi. Şi să vedeţi dece:

Bolivia este o ţară de cinci ori mai întinsă decât România, dar cu o populaţie de şase ori mai puţin numeroasă; clima este destul de nesănătoasă, iar bogăţiile naturale atât de rău aşezate, încât n'au reuşit să atragă nici până astăzi pe aventurierii — semiţi sau nu — cari au umplut celelalte ţări din Nord şi din Sud ale lumii noi.

Deci este de lucru în Bolivia. Ţară nouă, neexplorată, nepusă în valoare. Şi lucrul acesta se duce la bun sfârşit cu preţul unei munci reale, constructive, grele şi jertfelnice.

Putea-va oare Israel să intre în desişul pădurilor virgine, cu securea în mâini, prin galeriile minelor de argint, aramă, aur fier şi cărbune, ca să găurească pământul, sau în smârcurile care se cer secate, sau prin ogoarele care trebue desţelenite?

Noi credem că nu. Jidovii se aşează parazitar numai în centrele cu populaţie deasă, cu bogăţii în exploatare, pentru a specula munca altora, aşa cum le poruncesc cărţile lor sfinte: «Fiii lui Sem se vor aşeza în corturile fiilor lui Iafet». Adică: Jidovii vor trăi numai din rosturile creştinilor pe care îi vor specula.

Iată dece noi nu credem că «supranumerarii» noştri vor lua drumul pribegiei peste Ocean, pentru a se aşeza în ţară nouă, bogată, dar pustie.

Noul Canaan din Bolivia va rămâne, caşi Madagascarul, simplă diversiune pentru a se putea amâna o problemă care, totuşi, se cere rezolvată fără întârziere

Virgil Popescu

Marşul Naţionalismului Spaniol

Alcazarul: Simbolul Spaniei eterne

de ION BĂLEANU

VIII.

Rezistenţa înverşunată a voluntarilor morţii din Alcazar şi joncţiunea celor două armate naţionaliste la Badajas au enervat Madridul. Aveai nevoie de cineva să electrizeze miliţiile care nu puteau răpune ruinile Alcazarului.

Passionaria? Era plecată în misiune... radiofonică la Paris.

Margarita Nelken e trimisă, atunci, să înflăcăreze pe comunişti cu fustele ei, în inspecţia dela 18 August.

In aceiaş seară căpitanul José Garcia de Duenas primeşte două tunuri de 105 şi începe un bombardament groaznic — spre a putea fi privit de Azana şi Caballero care au venit special pentru spectacol, (Piesă de Grand Guignol!).

Alcazarul aştepta minunea. Avioanele naţionaliste le dădea zilnic «bunăziua». Viaţa interioară îşi urma cursul într'o disciplină de neînfrînt. Aveau şi o gazetă «El Alcazar» care urmăria evenimentele cu multă dexteritate.

Comuniştii încearcă tirul tunurilor de 240

Dar marea veste a căderii Talaverei pătrunde în Alcazar şi victoria e sărbătorită în subterane de cadeţi, intonînd maestosul cîntec al Banderei:

'Eu sînt soldat al eroicei Legiuni,
«Pe inima mea apasă un calvar dureros,
«Care caută în foc mîntuire.
«Noi sîntem toţi eroi necunoscuţi
«Nimeni nu caută să ştie cine sîntem
«Mii şi mii de tragedii
«Formează ciclul vieţii noastre

Şi refrenul lor impetuos trece dincolo de ziduri, sfidând turbarea comuniştilor care-i împresurau.

«Legionar, legionar,
«Tu care cauţi să lupţi
'Incredinţează-ţi soarta hazardului
«Căci viaţa ta însăşi e un hazard.

Artileria comunistă îşi reglează tirul pe statuia lui Carol Quintul.

Asediul a atins data de 9 Septembrie fără ca din cetate să se fi înălţat drapel alb. Dimpotrivă, guvernamentalii trimit un sol, pe Rojo. După 2 ore, Rojo se întoarce fără rezultat:

— Asediaţii mi-au cerut să le trimit — atît! — un preot. Sînt decişi să moară.

In acest timp minerii din Asturia au scobit galerii subterane până sub Alcazar şi le-au înfundat cu 7 tone de dinamită. Asediaţii aud sub ei cum se apropie tîrnăcopul, apoi o linişte mare, de veac, prevestitoare. Cît timp bat tîrnăcoapele, însamnă că lucrul nu e sfîrşit, dar acum... nu se mai aude nimic Legionarii din Alcazar nu clintesc, niciunul. Mina face explozie. Alcazarul urcă pînă la cer. Ploae de stînci într'un fum gros să-l tai cu cuţitul şi un sgomot de iad. Miliţienii aşteaptă cu petarde în mînă să pornească la asalt. Cînd... din fum, din bubuitul exploziei răsar demonii minelor, cu cuţitul în dinţi şi bagă moartea şi teroarea în comunişti. Alcazarul e măcinat de explozie — dar n'a putut fi cucerit!

Incă o mină este pregătită. Cît mai urgent căci Franco înainta mereu spre Toledo. Dar o idee mai drăcească îi răsare în mintea lui Barcelo, comandantul forţelor de asediu: incendierea Alcazarului. Miliţienii înaintează cu torţele aprinse să le arunce. Dar de pe după stînci răsar diavolii de cadeţi care, prin surprindere, îi alungă.

20 Septembrie. — Burgos comunică Alcazarului: — **«Eroii din Alcazar vor rezista pînă la sosirea armatei de Sud».**

Comuniştii deschid foc violent asupra ruinelor.

25 Septembrie — asaltul suprm. Ultima mină cutremură Alcazarul. Tancurile pornesc tîrîşul lor de broască ţestoasă. Insă contra-atacul cu grenada, contratac furibund al celor asediaţi, pune capăt ultimului asalt comunist.

La 26 Septembrie avantgarda armatei lui Franco, coloana Jague—Varela atinge porţile Toledo-ului. Alcazarul priveşte minunea înfăptuindu-se.

A doua zi, naţionaliştii atacă la baionetă cercul guvernamentalilor, cucerind oraşul casă cu casă. Pînă la 9 seara cînd eroii Alcazarului, cadeţi, falangişti, copii şi femei, scot strigătul victoriei şi al eliberării îmbrăţişîndu-se într'o horă de entuziasm cu soldaţii care i-au salvat. Alcazar Restituto.

Generalul Varela primeşte raportul.

(Continuare în pagina 3-a)

BUNA VESTIRE literară, plastică, teatrală

Spre vechea bucurie: de pe culme

In mare promontorii păduroase
Se'ntind, cu munții consacrați Fortunei;
Și arcuite, ca și cornul lunei,
Bogate golfuri se deschid albastre.

Dealungu-acestor linii grandioase
Și-adun'amurgul fumul roșiatic.
Inalte forme, una câte una,
Răsar din ape ca'n apoteoză.

In valuri lente, din câmpii terestre
Și din câmpii marine, o tămâie
Se'nalță'n ceruri ca din mii de-altare:

Și cred că'mbrățișez, străfulgerat,
O, patrie maternă, cu privirea-mi,
Tot trupul tău imens, culcat pe mare.
(Din *«Canto novo-Intermezzo»*)
de GABRIELE d'ANNUNZIO
Traducere de Pimen Constantinescu

Considerații pe marginea nuvelei românești

Nuvela românească a cunoscut o frumoasă eflorescență până prin 1920. Ion Agârbiceanu, I. Al. Brătescu-Voinești, Sandu Aldea, I. A. Bassarabescu și alții au adus nuvelei o strălucire categorică. Pe urmă, au venit romanele — consEință firească a maturizării, pe care epica noastră a dobândit-o după ce povestirea, schița și nuvela au ajuns la apogeu.

Din nenorocire, numeroși scriitori, cari ar fi putut da povestiri acceptabile, au preferat succesul imediat al romanului în loc să încerce nuvela, care oferă mari posibilități de perfecțiune formală.

In proză, cred, nuvela e corespondenta sonetului: cere o desvoltare arhitecturală sau un crescendo de simfonie, deci un mai mare efort calitativ decât romanul de medie.

In străinătate, Jack London, ca să citez numai pe unul din cei mai străluciți nuveliști universali, e citit enorm de mult — ceeace infirmă opinia că nuvela nu mai găsește cititori.

La noi, câțiva prozatori s'au încăpățânat să nu părăsească definitiv nuvela.

Astfel, Camil Petrescu a publicat nu demult o substanțială nuvelă — un fapt divers: un om flămând capătă de mâncare. Pe acest subiect de primară simplitate, Camil Petrescu a brodat o mică, dar perfectă, operă.

Mircea Eliade, la rândul său, a dat „Șarpele", o bucată realizată de-o admirabilă construcție contra-punctică.

Părintele Ion Agârbiceanu, care și-a tipărit de curând un bun roman: „Sectarii", nu uită să publice din când în când câte o nuvelă, care ne arată câte posibilități de artă mare oferă nuvela unui scriitor conștiincios.

Astăzi, se pare că scriitorii tineri se întorc la nuvelă — și lucrul acesta e deosebit de îmbucurător.

„Universul literar" și „Vremea" au început să publice nuvele de amploare, cari prevestesc buni prozatori.

Evident, nu putem ști dacă ei se vor menține în cadrele acestor preocupări.

Regretatul Gib. Mihăescu, de pildă, a părăsit și el nuvela, pentru a se lăsa câștigat de roman.

E regretabil un lucru: editorii nu prea înțeleg că publicul cere nuvele și se încăpățânează să publice pogoane de romane — de-atâtea ori înfiorător de proaste.

In orice caz, câteva începuturi s'au făcut, în special cu traduceri.

Să sperăm, că, în curând, editorii vor cere și scriitorilor români volume de nuvele.

Evident, prozatorii noștri vor trebui să-și varieze cât mai mult subiectele, căci subiectul joacă un rol important în nuvelă (ca tema în fugă).

Viața noastră — atât cea rurulă, cât și cea orășenească — mai oferă suficiente motive, așa că nuvelistul va avea de unde să-și aleagă subiectele.

Deocamdată, citim nuvela numai în reviste. E și asta ceva, mai ales că, uneori, avem ocazia să citim atât de gingașele proze ale lui Victor Ion Popa.

Inţelegând să lanseze volume de nuvele, editorii nu numai că vor da un serios concurs literaturii, dar vor realiza, îi asigur, și afaceri bune.

Mircea Streinul

Pagini uitate...

Inchinăm acest colț reactualizării câtorva pagini din marii noștri scriitori, pagini de cărți dragi, uitate în rafturi și pe cari le vom redeschide noi, ca să le punem sub ochii cititorilor, să regăsească în ele marile daruri ale scrisului românesc.

Iată o pagină din «Memoriale» în care vibrează patetic simțirea lui Pârvan, în fraze de o amplă armonie:

«... Imperiul celor ce au murit «nu e din lumea aceasta. Nenumărații eroi necunoscuți, uitați înainte de a fi cunoscuți, sunt dincolo de iubire. Cine știe ceva de pescarul care pe marea înfuriată se pierde luptând îndelung, și așa de sigur, cu moartea? Curând îl uită chiar ai lui. Viața cu nevoile ei triviale îi strânge pe toți în ghiarele ei murdare, până ce fiecăruia îi vine vremea...

Putea-veți voi, cei cari ați rămas, să biruiți lutul din voi, așa cum l-au biruit cei ce au plecat?

Căci țărâna nevrednică strigă desperată: «scapă-mă, fugi» Și viața pentru noi abia acum începe E viața pe care au hotărât-o cei cari au murit, cu un singur gând în sufletul lor înghețat de revelația: «acum s'a sfârșit», gândul vieții voastre mai bune. Putea-veți voi fi mai buni? O, de-ați putea fi tineri, ca să aveți în voi visul și nemuritoarea speranță: speranța cea care mereu ne înșeală și mereu ne dă frumusețe, căci toate câte sunt, înșelare sunt, și numai speranța este aevea. Și fiind tineri, de-ați putea birui uritul, nesfârșitul urît din lume, care e ca pulberea ce se pune mereu pe noi — doritoare de a ne îngropa încă din viață — uritul, care ne cuprinde din toate părțile — îmbătrânindu-ne înainte de vreme, făcându-ne neîncrezători, întunecați și practici.

Oh, de ați putea iubi și de n'ați putea uita»....

Vasile Pârvan
«In mortem commilitonum»

(Memorial în onoarea camarazilor căzuți în războiul pentru unitatea națională, cetit în ziua de VII/XX Noembrie 1918 la redeschiderea antică).

CUIBURI DE LUMINA

Clișeul nostru de astăzi est o reproducere după una din pânzele cele mai frumoase ale lui Carregio, pictorul contimporan cu Rafael și care reprezintă demn arta nordului Italiei în clipa aceia de supremă producție artistică a Renașterei.

In tabloul ce publicăm, pictat în anul 1523 — la apogeul carierei acestui pictor care a avut o carieră tot atât de scurtă aproape ca și a lui Rafael, — apar bine caracterele artei sale. Dacă măestria sa în clar-obscururi nu este prea bine evidențiat, se vădește însă darul lui de a obține o mare expresivitate chiar în atitudinii de o nobleță excesivă, mergând până la «dulceață». Este admirabil contrastul dintre expresia de pasionat elan al iubirii pământești de pe figura Magdalenei či transfigurarea din gestul lui Christ, în care apare tot avântul omenesc îndreptat spre cer și depășind firea prin hotărârea jertfei.

Tbloul se află în muzeul Prado, din Madrid. Azi, cine știe care i-a fost soarta

Nu știu dacă v'a căzut în mână Buletinul Imprimeriilor Statului intitulat «Arta și tehnica grafică». Dacă nu, intrați într'o librărie și lăsați ochii să se desfete pe minunatele reproduceri din cuprinsul celor două caete apărute până acum.

Priviți «Iarna» lui Andreescu, gravura în aramă a lui Gabriel Popescu, icoana pe sticlă din «Colecția Rieder», minunata miniatură a lui Gheorghe Zografu, acquaforte a lui Pătrașcu, desenul lui Steriady, frescele de la Voroneț. miniaturile din Liturghierul slavon dar mai ales minunatul «Niculae Colizoru» a lui Luchian. Veți privi și nu veți crede ochilor că reproducerile acestea sunt lucrate în țară. Și totuși așa este.

Sub direcția d-lui Alerandru Bunescu au și apărut două caete și se promite pe lângă regulata apariție trimestrială și a unui caet anual închinat unei teme speciale. Primul caet anual va fi închinat artei românești.

Pentru înțelegerea rostului acestui buletin reproducem câteva rânduri: «Buletinul urmărește evoluția artei grafice sub multiplele ei înfățișări și rosturi, începând cu primele manifestări caracteristice ale trecutului și până la problemele ridicate de noile posibilități ale tiparului;

va înfățișa fragmente din operile scriitorilor noștri și reproduceri ale celor mai caracteristice realizări plastice, exemplificând corespondența intimă dintre creația spirituală și modurile de expresie prin literă și imagine;

va preenta și discuta cu concursul oamenilor de specialitate, ultimele progrese și curente în domeniul tehnicei grafice, precum și problemele legate de industria grafică în genere;

deschisă noilor tendințe însă respectuoasă față de realizările înaintașilor, va încerca să facă selecția valorilor sirituale și plastice conform cu tradiția și cu drumul propriu al culturii românești».

Și totuși entuziasmul nostru are o rezervă: articolele. Le-am vrea mai cuprinzătoare, mai adâncite, mai studiate. Sunt prea succinte, prea repede scrise și prea puțin folositoare articolele ce par scrise mai mult pentru a încadra reproducerile decât pentru a fi citite și folosite. E păcat ca atâta muncă, atâția bani și atâtea gânduri frumoase să fie sabotate tocmai de către scriitori și artiști. Buletinul acesta al Imprimeriilor Statului ar trebui să devie publicația Tipografiei Românești. Studii despre începuturile tipografiei românești vechile edituri, edițiile originale ale scriitorilor români, hărți vechi și gravuri străine despre România activitatea tipografică a lui Eliade și Rosetti, istoricul tipografiilor dispărute, ar face din acest buletin — astăzi doar prilej de desfătare, — un isvor de cunoaștere a acestui instrument cultural, arta tipografică, și un mijloc de adâncire istorică.

Am ascultat Luni, la Radio, în cadrul mi se pare al unor „actualități românești", judicioasele observații făcute de un domn profesor dela Cluj asupra limbei întrebuințată azi în reclamele comerciale, mai cu seamă ale anumitor magazine de manufactură și alte fanteziuri parisiene.

Limbă, vorba vine, căci e doar un jargon cumplit. Exemplele pomenite la radio arată gradul de degradare al limbei noastre la care suntem expuși, obișnuindu-ne astfel să citim că un magazin este „asortat" și „reasortat", în „lenajuri", în „voaluri", în „crepdeșinuri", etc. etc. Tot așa pățim și la cinematografe, de pildă, când ni se anunță cutare film, care este „pasionat și impulsiv", parcă filmul ar fi, cum ar spune vreun confrate ardelean, muiare!

Ne-a bucurat nota ofensiva trimeasă la radio de profesorul dela Cluj și am vrea să auzim cât mai des la postul nostru asemenea comentarii critice. Poate că așa vom mai salva ceva. Și în orice caz, numai așa programul postului de radio își va face datoria.

Iubitorii de cinematograf își mai amintesc de unul din cele mai bune documentări ce s'au realizat vreodată: «Viața unui mare oraș» de Walter Ruttmann, *în care imagini de o noutate și un ritm pur cinegrafic înfățișau viața Berlinului. Avem acum prilejul să regăsim numele acestui mare regisor ca «girant al unui documentar. realizat de «UFA» în uzinele «MANNESMANN» din Düsseldorf și intitulat* «O simfonie a muncii».

Documentarul acesta care a obținut cupa ecranelor din Veneția și marele premiu al Expoziției internaționale din Paris, va fi prezentat presei și invitaților Vineri la ora 11.30 dimineața la cinema Carlton. Noi îl așteptăm foarte curioși și nă dăiduim că va putea fi văzut mai târziu și de marele public, căci Ruttmann este un adevărat cineast

Pe ecranele noastre rulează acum simultan două filme, interesante cu titluri deosebite. Unul f.anțez: „Cadrilul" de și cu Sacha Guitry. Altul italian, cu umba lui Alexandru Moissi. Ceeace este însă curios este următorul lucru. Filmul lui Sacha Guitry a fost terminat în luna Ianuarie, și mi se pare că nici nu a fost încă prezentat la Paris, ci numai în cadrul carnavalului din Nisa.

Ceace înseamnă că o lună jumătate după terminare filmul francez a și ajuns la București. Filmul cu Moissi a fost făcut, neapărat, pe când defunctul actor mai trăia, adică cel puțin de vreo trei ani. Deci filmului italian, — deși era cu Moissi, — i-a trebuit atât de mult ca să ajungă până la noi. De ce deosebirea asta in viteză unui parcurs care, dela Roma la București, e mai scurt decât dela Paris la București?

Cel puțin din interes negustoresc cinematografiștii noștri ar trebui să înțeleagă greșala de a prezenta un film câțiva ani după realizare, când tehnica face progrese atât de rapide. Noi sperăm însă să aflăm și să putem spune într'o zi adevăratele motive care determină a[illegible] programelor noastre de cinematograf și care bănuim că sunt motive cu totul străine de estetică......

Evenimentele din Austria vor avea probabil și un răsunet asupra compunerii programului din ăst-an al renumitelor „Festspielen" dela Salzburg. O primă modificare a programului se anunțase de acum câteva săptămâni, — provocate de inofensivele (față de starea actuală) acorduri dela Berthesgaden — prin decomandarea lui Toscanini. Maestrul italian, neconformist, se supărase pe sus-zisele acorduri și anunțase că nu mai dirijează, spre marea deruta a organizatorilor și — incontestabil — spre regretul viitorilor vizitatori ai festivalului.

Supărarea asta a maestrului Toscanini ne amintește însă de o altă eșire — cea mai recentă — a temperamentului său vulcanic.

Debarcând la New-York și fiind întâmpinat de reporterii fotografi, Toscanini s'a supărat. Pasă-mi-te nu-i place reclama. Dar supărarea a luat forme violente, la care s'a asociat și soția maestrului, tăbărând amândoi cu bastoane și umbrele, să spargă aparatele odioase. Dar, mai la o parte, un reporter cinematografic filma toată comica scenă. A doua zi, pe toate ecranele Americei, jurnalele de actualități proectau scena, spre furia culminantă a maestrului.

Vorba aceia „unde dai și unde crapă!" Numai să nu lasă la fel și cu Salzburg-ul.

Din publicațiile primite în ultimul timp, însemnăm:

Revista «Semne» de sub îngrijirea d-lui Stelian Tecucianu publică un interesant articol al d-lui Milai Șora. Mai reținem articolele d-lor Mircea Eliade, St. Tecucianu și Mircea Vuian. Cu versuri colaborează I. Frunzetti, G. Drumur, Horia Ghiea, M. Streinul, Virgil Carianopol, Ștefan Stănescu ș. a.

La Silistra *apare, sub conducerea d-lor M. Papadopol și G. Arabolu revista «Festval». Deocamdată nesemnificatoiă.*

«Freamătul» dela Craiova se impune. Ingrijit de d-l Mircea Georgescu, el caută să grupeze în jurul său toate condeele tinere din Oltenia. Reținem poemul d-lui E. Constant.

Revista arădană *«Innoirea» a ajuns la al 11-lea număr. Colaborează d-nii Tiberiu Vuia, I. Stoia-Udrea și alții. De remarcat este marele efort, pe care această revistă îl face pentru progresul cultural al Aradului.*

Lăudabil *e începutul revistei «Gânduri și Rânduri» din Ploești. Am dori-o cu ceva cronică mai amănunțită și cu mai multă poesie.*

«Pământul» d-lui Eugen Cialic aduce documentatele articole ale d-lor Virgil Huzum, Const. Virgil Gheorghiu și Mihail Chiroagă. Revista este înzestrată cu o admirabilă «vitrină» literară.

Răsfond *un număr vechiu al revistei «Arc», care în paranteză fiind zis a trecut dela întâiul ei număr la cele eterne (de ce?), am găsit printre altele un frumos poem al d-lui E. Ar. Zaharia. De ce oare s'a apucat de cele ce s'a apucat acum vre-o două luni în loc să-și continue drumul printre «ierburile necosite» spre «casa fără lampă din satul fără nume». («Fericire», volumul «Rostiri tari»)? (T. N.).*

Bulletin linguistique *organul Laboratorului de Fonetică Experimentală de pe lângă catedra d-lui prof. Al. Rosetti, își vede apărut al V-lea tom, de aceiași substanțială și voluminoasă conformație ca și cele dinainte.*

Prof. Rosetti, directorul Buletinului, pe lângă studii de importanță ale colaboratorilor săi, prezintă mai multe studii și discuții proprii, din care remarcăm mai multe probleme de fonetică românească.

Remarcăm și un judicios studiu al profesorului Gr. Nandriș dela Universitatea din Cernăuți, asupra pronumelui personal în românește.

In general o savantă și cuprinzătoare contribuție de filologie românească, — acest buletin care se mai prezintă și în excelente condiții tehnice.

Carregio: Noli me Fangere (sec. XVI)

CALENDAR

Joi 17 Martie
ORT.: Cuv. Alexe omul lui Dumnezeu († 397).
CAT.: Sf. Patricin Apostol.
RAS. SOARELUI: 6.27.
APUNE: 18.23.

Teatre

OPERA DOMANA: Tosca.
TEATRUL NAȚIONAL: Ion al Vădanei.
STUDIO-UL TEATRULUI NAȚIONAL: George și Margareth.
TEATRUL LIGII CULTURALE: Hamlet (premieră).
MODERN: Două duzini de trandafiri.
TEATRUL REGINA MARIA: Răzbunarea lui Demostene.
TEATRUL COMEDIA: Mansarda.
TEATRUL LIBER: Rămânem prieteni.
TEATRUL ALHAMBRA - EXCELSIOR: Expoziția Alhambra Palace.

Cinematograf

ARO: Divorțul Doamnei X și jurnal.
CAPITOL: Gasparone, jurnal și completare.
CARLTON: Cadrilul și jurnal.
SCALA: Corsarul și Jurnal Paramount.
SAVOY: Tamara, jurnal și complectare.
TRIANON: Domnița din Câmpina, jurnal și completare.
FEMINA: Nopți princiare.
REGAL: Contesa Walewska și jurnal Paramount.
PALAS BULEVARD: Femei de noapte și Valetul Domnișoarei.
A.R.P.A.: Regele din Pecos, jurnal și completare
CORSO: Tamara, jurnal și completare.
ELYSEE (str. Doamnei 11): Domnița din Câmpina, jurnal și completare.
AIDA: (cal. Rahovei 151): Noaptea Roșie și S'a născut o stea.
BARCELONA: Prinț și Cerșetor, Simfonia Spaniolă și jurnal.
COTROCENI: Avandgarda eroilor și Doamna dela etajul II.
CARMEN (cal. Dudești 169): Sângele Pământului și L-am întâlnit la Paris.
CENTRAL: Invitație la vals, Patrula de noapte și trupa de reviste.
CITY: (Bul. Carol 21): S'a născut o stea și Iluzia cea mare.
DACIA: India în flăcări și Complicații sentimentale.
DARLY: Inchis din cauza incendiului.
DIANA: Chemarea cea mare și Regina Valsului.
DICHIU: Nu plânge mamă, Minunea dela Lourdes și Suflete Sbuciumate.
FORUM: Lucreția Borgia și Cafe Metropol.
FLORIDA: (B-dul Ferdinand 118): Dubla crimă din linia Maginot și Pirații.
FRANKLIN: Cum se cuceresc bărbații și Regele Vânzătorilor.
AMERICAN: Uraganul, jurnal și complectare.
LUCIFER: Scipio Africanul și Stan și Bran la Hollywood.

Radio

Joi, 17 Martie 1938

13.0: Ora. Culturale. Sport. Cota Dunării.
13.10: Concert de prânz (discuri).
14.10: Ora. Mersul vremii. Burs: Radio-jurnal.
14.30: Continuarea concertului de pranz (discuri).
15.00: Actualități străine; Radiofonice.
17.00: ORA COPIILOR:
I. — „Miorița" scenariu radiofonic de At. Mitric, după balada lui Vasile Alexandri.
II. — Jurnalul copiilor de Victor Ion Popa.
18.00: Ora. Mersul vremii.
18.05: Muzică de dans. Orchestra de dans Radio, dirij. de Mihail Daia.
19.00: Cărți și reviste.
19.15: Continuarea concertului.
UNIVERSITATEA RADIO
19.45: Problema raselor: Civilizația și rasele eșite din lupta omului cu natura, de Ion Conea.
20.00: Schubert, Schumann, Brahms: d-na Else Kraus (Berlin)-pian.
20.35: Melodii și arii franceze. D-ra Felicia Volănescu.
20.55: Programul concertului simfonic de Em. Ciomac.
21.15: Concert simfonic dat de orchestra de cameră a Filarmonicei din Berlin, dirij. de Franz von Benda. (Transmisie dela Ateneul Român): Simfonia „Vânătoarea" de Haydn; Serenadă pentru orchestră de coarde de Dvorak.
In pauză: Radio-jurnal. Sport.
Continuarea concertului simfonic: Concert pentru instrumente de suflat și coarde de Haendel; Simfonia No. 40 în sol minor de Mozart.
23.00: Concert de noapte (discuri).
23.45: Jurnal pentru străinătate în limba franceză și germană.

Știință și Literatură

Istoria limbei romîne

— Cu prilejul cărței prof. Al. Rosetti —

Am percurs cu un fel de melancolie satisfăcută cartea cea nouă a Profesorului Al. Rosetti.

Generația noastră a fost — aș spune-o generația filologică.

Crescută sub semnul marelui Ovid Deisușianu, profesor care își deschidea la Universitate cursul de filologie romanică la vîrsta de 23 de ani și la o vreme cînd unii dintre noi abia se nășteau (adică în 1897), am fost o mînă de tineri poate mai corecți, ce ne-am găsit imediat sustrași unui naționalism dovedit mai tîrziu de oportunitate, și aciuiați, pe streașina adevărului pur (o streașină umila dar de gospodari cinstiți ai slovei) sub aripa vulturului acestuia singuratic care în știința istorică și literară a Romîniei contemporane rămîne, din generația sa, singurul nostru savant adevărat.

Alții au devenit, paralel cu izolarea sa la etajul cinci al unei mîndrii drapate în texte, mari miniștri și făuritori de Romînie — nu știu ce fel de Romînie. Mi se pare un fel de Romînie a lor. (Să le trăiască, și să o mănînce sănătos). Ovid Densușianu, ne deszis cu o iotă în niciunul din actele sale, necontrazis în teoriile sale tot mai luminate cu vremea, de o autoritate clasică în străinătate și chiar la el acasă, e — în vreme ce emulii lui sucombau dureros ca oameni de știință; și lăsînd la o parte pe Sextil Pușcariu, de altă producție și generație — unica înălțime dela care posteritatea se va putea reconforta ca să primească o epocă de caraghioși geniali și magice lichele învestmîntate în slovă.

Dacă am pornit cu întemeietorul filologiei noastre moderne, mulți însă dintre noi au rămas pe drum, sau furați de alte discipline.

Imi place să salut în profesorul Al. Rosetti pe produsul cel mai pur și mai viguros al școalei lui Ovid Densușianu cu tot ce școala franceză, a lui Meillet și Vendryes a adăogat fostului și laureatului student dela Sorbona, precum Gaston Paris elevului emerit de acum aproape o jumătate de veac dela Paris.

Melancolia noastră e satisfăcută mai ales cînd privim în jurul discipolului la o întreagă școală a sa, strînsă în jurul Laboratorului de Fonetică experimentală, o mînă de admirabile elemente, urcînd teascuri de știință sub forma — mai ales — acelui *Bulletin Linguistique,* de care nu pot decît regreta că nu mai știu de ajuns filologie romanică spre a fi îndrituit să vorbesc.

Istoria limbei romîne vine, aș spune: cu îndrăzneală — să reia teama uneia din cele mai mari cărți ale filologiei europene, acea frumoasă ca o epopee *Histoire de la langue roumaine* cu care Ovid Densușianu însemna în 1900 începutul unei noui ere în cunoașterea și cercetarea graiului nostru.

Volumul întîi, apărut deocamdată, e c o n s a c r a t chiar Latinei — acea Latină vulgară, pe care Al. Rosetti o numește Latina Vorbită, și pe care Ovid Densușianu o studiază magistral, cu un uriaș material scos la lumină în prima parte a operei sale.

Dinadins citez pe acesta, pentru mai ușoara scoatere în relief a meritelor cărței de față, care pe un crteriu favorit, cel fonetic, cu noui izvoare la îndemînă și noi viste, aduce contribuția sa originală, plus sinteze de importanță, la studiul acelei latine ce pare că a devenit un domeniu propriu al științei filologice romînești.

De o mare claritate, expusă cu o artă pe care n'o vedem prea mult în alte domenii ale științei noastre literare, marcată cu adevăruri vii, cartea Prof. Al. Rosetti e cartea savantului ca și a cititorului cult, un compendiu cu care să te plimbi, — în buzunar cu episodul cel mai patetic poate, al limbei părinților noștri.

Dragoș Protopopescu

Sub tipar!
Hamlet
TRADUCERE IN VERSURI
de
Dragoș Protopopescu
Editura
FUNDAȚIILOR REGALE

Mânăstirile noastre

de Ierodiaconul CRISTOFOR DANCU
cu desene de RUDOLF RYBICZKOV

Neamul Românesc neam mesianic. — Inapoi în istorii. — In pruncia istoriei noastre: peşteri, pusnici şi schituri. — Sufletul munţilor, inima Bucegilor: peştera cu pusnici: Schitul Peştera

I. — Geneză

Cred că începutul acestor reportagii ar trebui să-l fac cel mai potrivit, printr'o rugăciune. Şi asta din îndoită pricină. Intâi fiindcă ceiace începem, este un drum creştin de îngenuncheri după cum bănuiţi desigur, numai pe căi de veac şi trepte sfinte de altare.

Am pornit azi, şi ce simbolică frumoasă, într'o zi a marelui post pregătitor pentru Inviere, zic am pornit pe căile evlaviei româneşti. Ne apropiem de taina frumuseţilor sufletului acestui neam, ne apropiem de isvorul puterilor noastre din timpuri grele, puteri cari au răsturnat de atâtea ori istoria chiar a lumii întregi şi nu numai pe cea a noastră.

Ne apropiem de sfintele altare. Dar îngenunchind cum am spus. Şi dacă s'ar putea, o cât de frumos ar fi şi cât de mult aş vrea, să facem acest tot drum, numai în genunchi. Prin munţi, prin peşteri, văi, poene, costişe, câmpii, dealuri, ţărmuri de mare... Şi când mi-aş vedea carnea genunchilor strivită, sângele curgând, chiar oasele în început de tocire, poate că aş avea senzaţia siguranţei mântuirii mele şi a fraţilor neamului meu. Dar asta ştiu că n'o pot face. Sunt slab.

Deaceia în faţa tuturor altarelor numai, mă voi ruga îngenunchiind pentru toţi. Deaceia se cade ca începutul, să-l facem tot printr'o rugăciune.

Şi asta-i întâia pricină de rugare.

NEAMUL ROMANESC, NEAM CU DESTIN MESIANIC

Iar a doua pricină este îndrăzneala unei asemănări pe care o fac.

Nu ştiu de ce, dar când ı gândesc la istoria neamului acestuia al nostru, sunt ispitit să descifrez în creşterea, în mersul ei, uluitor de identice fapte, cu faptele şi mersul vieţii chiar a Mântuitorului Iisus Hristos.

Viaţa Mântuitorului o cunoaştem în seara copilăriei, doar la naştere, Copilăria, însăşi, e topită, pierdută, prin florile nevinovăţiei ei. Il reîntâlnim în murmurul istoriei, la

vârsta de 12 ani, în templu. Apoi istoria înfiorată de respectul unei smerenii şi discreţii dumnezeeşti, tace până la vârsta de 30 de ani a Domnului. Şi atunci, începe lupta şi agonia Mântuirii, pentru noi. In trei ani şi jumătate, istoria ne vorbeşte despre El, pentru toate veacurile lumii. Chiar mii de ar fi, le umple pe toate.

Ei bine, vă invit la marea călătorie în veacuri. Ca să vedem cât de minunat se aseamănă viaţa istoriei noastre, istoria neamului românesc, cu viaţa lu Mesia

văi, de câte ori se întâmpla aşa. Pe atunci, căruţa era cu două proţapuri, înainte şi înapoi. Spre uşurinţa fugii.

Odată, înghesuiţi mai tare pe susul văilor, au ajuns prin locuri crezute de ei nelocuite decât de hiare şi duhuri. Câţiva bătrâni, tot atunci, în coasta Ialomiţei, parcă au zărit umbră cu chip de om. Şi au alergat spre locul acela. Au dat peste o peşteră. O peşteră cu gura mai largă decât a unui uriaş.. La gură o cruce mare, lângă cruce, o vatră de foc cu cărbuni mocniţi sub spuză, alături un culcuş de muşchi, iar pe-o lespede de cremene albă, un burete fript. Chipul se pierduse înghiţit de adâncuri.

Era într'un înserat.

Bătrânii au dat svoane. De prin văi şi împrejurimi, au început să alerge în noapte noroade de facle răşinoase aprinse, purtate de chipuri alte de flăcăi, de munteni. Cu preoţi gârboviţi în frunte, au venit la Peşteră, la Peştera Pusnicului, la Peştera Sfântului, cum i-au fost spus bătrânii.

Au început rugăciunile cu cântări, ca să iese Sfântul. Dar Sfântul nu ieşea. Au făcut priveghiu de toată noaptea, cântând, mulţimile sângerate.

Când au mijit zorile, parcă au răsărit din fundul peşterii. Căci acolo s'a ivit întâi o făclie, apoi un chip alb ca spuma. Noroadele pe coaste cum erau, şi mai ales pe aceia de dincolo de apă, au îngenunchiat ţinându-se de tulpinile de brazi. Sfântul, gârbov sprijinit în bâta de corn, cu ochi necaţi de sprâncene, era mai alb decât lumina dimineţii. Popoarele au amuţit în fioruri. Ajuns lângă cruce, pusnicul i-a binecuvântat.

Când s'au slobozit spre câmpii, mulţimile albe de munteni, au uimicit barbarele hoarde. Si de atunci decâte ori aveau nevoie de ajutor şi biruinţe, rugăciunile făcute la gura Peşterii Sfântului, li le dăruia cu prisosinţă.

Dumnezeu ştie cum, dar pusnicul le-a dat biruinţa zecilor de rânduri de vieţi muntene româneşti, veacuri întregi. Veacuri întregi şi acelaş chip mereu, din aceiaşi peşteră şi de lângă aceiaşi cruce sfântă şi una şi alta.

SUFLETUL MUNŢILOR, INIMA BUCEGILOR: SCHITUL PEŞTERA

Şi toate veacurile întunecatei tinereţi a neamului românesc, inima sufletul, viaţa muntenilor de pe ambele coaste carpatice, a fost Peştera Sfântului. Iar Peştera Pusnicului era însăşi duhul, marele duh, mare şi albul suflet al munţilor. Era inima Bucegilor şi inima neamului.

Pe poienile Cocarei de lângă Peşteră, se strângeau marile sfaturi. Acolo era buturuga sfântă pe care Sfântul oficia marile liturghii. Acolo se vărsau marile dureri, acolo se cântau biruinţele din buciume, fluere, cavale şi frunze, acolo se făceau marile sfaturi, acolo se luau hotărîrile şi puterile de războı, acolo s'a alcătuit din nebuloase de viaţă mitul Voevodului şi al Domnului, acolo era inima neamului şi inima istoriei.

Căci acolo era primul altar şi întâiul nostru Sfânt Pusnic. Acesta este primul nucleu de organizare românească.

Lângă un altar cu un Pusnic alb. Acolo ni se va naşte întâiul schit: Schitul Peştera.

Dar despre Schitul Peştera în următorul grabnic reportaj. Schitul Peştera cu istoria lui, cu viaţa lui de azi şi cu toate ale lui minuni de frumuseţi.

Cristofor Dancu

P. S. — REPORTAGIILE DESPRE MANASTIRI VOR URMA REGULAT MARŢEA, JOIA ŞI SAMBATA.

Inapoi în istorii...

Poftiţı va rog, porniţi cu mine pe scara veacurilor trecute, înapoi în istorii.

Naşterea neamului român, este la sorocul războaielor daco - romane. Despre acestea ştim ceva. Veacul copilăriei istoriei noastre, este vremea *Daciei felix*. Atât doar. Aşa ca şi cum am spune: *Copilul creştea şi se înălţa cu duhul în casa teslarului*. Naşterea neamului a fost tulburată de măcelele războaielor şi împroşcată cu sânge, ca şi naşterea copilului sfânt. Peştera noastră, au fost toate peşterile şi văgăunile munţilor noştri. Copilăria ne-a fost discretă şi dulce în murmurul Daciei felix, ca o copilărie.

La 12 ani, a dat şi neamul examenul, cum Mântuitorul luat de iuresul vâltoarei de vorbărie a fariseilor. Strămoşii ne-au fost luaţi în spăngi şi iureş sălbatec, de iureşul năvălirilor barbare.

Apoi viaţa neamului intră în tristeţi, tăceri şi taină. De neamul românesc nu se mai ştie aproape nimic, până la Basarabi, Mioriţă şi Argeş.

Dela Basarabi, *«de la 30 de ani»* (Pasadu 1330), istoria cântă cu doinele şi horele văilor, plânge cu obojirea rănilor neamului, se roagă cu cântecul slujbelor altarelor, vorbind mereu, despre neamul românesc.

Ii cântă mai ales toată durerea care oricât de mare şi de adâncă i-a fost, i-a fost numai spre înălţare. Nici nu se putea altfel.

Căci ţinta de ajuns a neamului acestuia, este o ţintă de cer.

O bucată (dacă nu tot) de cer. Este un dat de foc şi veşnicii.

Un destin mesianic.

Căci dacă asemănarea istorică era aşa de mare apoi eu nu cred că drumul de biruinţă va fi mai puţin strălucit. Neamul românesc pe căi de jertfă, are acelaş drum pe care a mers Domnul (tocmai ca să ni-l arate).

Şi tot acelaş sfârşit de flăcări biruitoare de flăcările învierii. Dar până atunci, condiţie esenţială e moartea. Aşa că să nu ne întristăm Pentruca să înviem TREBUE SA MURIM.

Iar chezaşul învierii e altarul sfânt.

Şi semn al destinului neamului acestuia destin, *«de mântuire multora»* pe lângă cele spuse, mai este şi minunata lui aşezare între patru lumi. Geografic neamul românesc, *este o cruce şi răscruce în aceiaşi vreme*, în luminile răsăritului faţă de cele ale apusului, între lumile nordului faţă de cele ale sudului.

Neamul românesc în lumi, în duhovnicii, are menirea de ROZA A VANTURILOR. Neamul românesc este tot, o cruce imensă cu rădăcina înfiptă în vulcani şi cu creştetul pierdut în nori, sprijinind cerul.

Cruce sfântă între vânturile de vieţi ale lumii. Aceasta este culegerea, buchetul de flori munteneşti, cu care ne întoarcem pe braţe, după drumeţia în istorii.

In tinereţea istoriei noastre: peşteri, pusnici şi schituri

Dar de ce am spus oare toate cele de până aici? Ştiţi de ce? Pentruca restul de cer al altarelor, să se vadă luminat. Pentrucă cele mai tari semne ale datului de veşnicie, sunt altarele. Iar dintre altare cele mai mari frânturi de cer şi veşnicii, sunt mănăstirile. Şi România este o ţară a mănăstirilor. România are codrii întregi de mănăstiri. Sufletul neamului românesc, sunt mănăstirile. Pasul vieţii sale, i l-au ritmat deapururi iar şi iar, toacele de ulm, bătăile inimii i le-au vestit clopotele de prin văi, munţi şi câmpii. clopotele mănăstireşti.

Să începem dar balada altarelor.

Infăţişarea lor va fi aşa cum le-am văzut. Aşa cum le-am văzut material şi în istorii. Cu toate sfinţeniile lor, cu toate legendele lor sfinte şi nesfinte dar cuviincioase, cu toate frumuseţile lor, frumuseţi date de fire, de artă şi de orice fel. Cu bogăţiile lor spirituale mai ales şi tezaure de arnote, unde va fi cazul. Cu bucuriile lor, cu tristeţile şi cu suferinţele.

Şi mai ales cu jalea lor de azi. Jale sângerândă... Şi le vom arăta şi în năzuinţele lor.

Drept aceia să începem. Doamne ajută!

Intâetatea vom dărui-o întâetăţii lor de naştere pe scara adâncimii veacurilor. De aceia şi pornesc din casele legendei.

Doineşte dar legenda. Şi doineşte de sute de ani aceiaşi tristă, dar frumoasă, doină şi baladă. Dar ca s'o asculţi, trebue să te duci pe Valea Ialomiţei. Sus, sus de tot, în Bucegi. Şi nici asta nu-i îndeajuns. Căci acolo trebuie să cunoşti limba apelor, a şipoţelelor şi a isvoarelor. Trebuie să înţelegi îngăimarea frunzelor şi mai ales, mai ales zic, şuerul cetinii de brad. O, da, şuerul cetinii de brad, şi strigarea de jnepeni, tăcerea stâncilor, şi ţipătul de senin al acvilei şi al şoimului.

Dar mai ales, trebuie să înţelegi spusa tăcerilor. A tăcerilor ce scaldă culmile, soarele, cerul, şi toate legendele. Atunci veţi auzi...

...O, e de mult, pe vremile tinereţii neamului. De sute de ani. Vremi fără memorie. Năvăleau des sălbaticii, barbarii, jos, la poalele munţilor. Veneau cu foc şi sânge şi cu copii înfipţi în şpăngi. Era vai şi jale de toţi cei localnici pe lunci şi

Fapte diverse

Geneza milioanelor

O lucrătoare de fabrică a voit să se sinucidă — dar a fost smulsă în ultimul moment depe şina de fier care trebuia să-i înlesnească contactul cu moartea.

De astă dată nu e vorba de clasica dragoste nenorocită pentru un şofeur ingrat ci de ceva mai trist. mai tragic.

Lui Anica Munteanu dela fabrica de tricotage Strulovici din Focşani i-a murit o soră mai mică şi n'a avut bani s'o îngroape după legile creştineşti. S'a dus la patron şi i-a cerut bani. Nu un bacşiş şi nici măcar un avans nu i-a cerut.

Anica Munteanu jupânului Strulovici.

I-a cerut numai dreptul ei, salariul rămas neachitat încă, după atâtea săptămâni de zadarnice şi sfâşietoare aşteptări.

Anica Munteanu a intrat în cabinetul „directorului" cu nădejdea că va găsi un om. A dat însă peste o bestie. A fost bătută până la sânge, a fost maltratată oribil.

Din cabinetul bestialităţii directoriale nenorocita fată a nimerit la şina de fier şi a voit să lichideze grabnic dublul proces sufletesc pe care-l impunea prezenţa unei surori moarte şi fără mormânt şi umilirea brutală din odaia degeneratului cu fabrică şi pistrui.

Drama Anicăi Munteanu este drama miilor de lucrătoare care îşi zălogesc tinereţea şi sănătatea pentera înecătoare şi proniscuă a vieţii fera înecătoare şi porniscuă a vieţii de fabrică. A vieţii de fabrică jidovească unde toate eforturile se adună, toţi plămânii se sparg şi toate vieţile se frâng — numai şi numai pentru a balona până la absurd abdomenul semit şi insaţiabil al „directorului" Strulovici, Katz sau Adelştein.

Pentrucă aceasta este la noi geneza milioanelor.

Nedumeriri

La Turnu Severin au fost condamnaţi la câte un an închisoare şi cinci mii lei despăgubiri civile, jandarmii Dobre Florea şi Ilie Măceseanu cari au batjocorit pe orfanele de războiu Natalia şi Calistita Craioveanu.

Ne întrebăm dacă pentru profesioniştii bestialităţii sentinţa de Turnu Severin e o stavilă sau un stimulent...

Viaţa în fascicole

Expulzarea lui Marton Hertz, patronul (printre altele) celor mai proaste romane poliţiste, n'a fost de natură să lipsească pe amatorii senzaţiilor tari, de brana cotidiană a neverosimilului şi macabrului.

Căci ceeace găseam altădată în romanele proaste ale lui Hertz, ne serveşte acum „la tavă" viaţa, cu toate stupizeniile şi ororile ei.

Iată de pildă la Buzău pe săteanul Dumitru Gh. Marin stând de veghe la mortul Dumitru Gavrilă Dragomir.

Lumea toată pleacă — e oră târzie Dumitru Gh. Marin rămâne lângă mort, rămâne să-l vegheze până în zori — ca pe un prieten al copilăriei şi al vieţii lui.

Cred că oricine l-ar fi văzut pe Dumitru Gh. Marin, cu ochii aţintiţi în pleoapele închise ale omului din cosciug, ar fi gândit cu melancolie la frumuseţea dragostei dintre oameni — care nu dispare nici măcar odată cu moartea

Se face ora două noaptea. Trei.

Dumitru Gh. Marin pleacă de lângă mort. Parcă s'ar duce să-i aducă omului din cosciug un pahar cu apă. Servialitate postumă.

Se întoarce însă cu altceva. Cu o secure.

Câteva lovituri puternice şi capul mortului se rostogoleşte din cosciug... Dimineaţa rudele au ocazia de a contempla priveliştea macabră a unui om decapitat post-mortem.

Eroi patologici din literatura în fascicole a jidovului rătăcitor Hertz? Da, eroi patologici, dar nu din Hertz ci din viaţă. Din Buzău.

iftim.

Imprudenţa unui judecător şi impertinenţa unui jidan

In atenţia ministerului de justiţie şi a sf. Patriarhii

NASAUD, 16. — In ziua de 12 Martie a c. s'a judecat la Judecătoria mixtă din localitate procesul de calomnie dintre Gimnaziul industrial de băeţi si comerciantul jidan Nussbăcher.

Şedinţa a fost prezidată de d. judecător Hatala.

Jidanul in cauză este învinuit că a adus injurii grave instituţiei mai sus amintite. Judecându-se procesul, jidanul Nussbăcher a fost condamnat la 2000 de lei despăgubiri civile. D. inginer Victor Fătu, directorul gimnaziului, nemulţumit de sentinţa dată, a făcut apel cerând majorarea pedepsii prin închisoare. Ceea ce însă a stârnit indignarea întregei populaţii în legătură cu acest proces este următoarea: jidanul Nussbăcher a propus ca martor pe coreligionarul său Samuel Mendelson. Acesta a avut impertinenţa ca la luarea jurământului să pună mâna şi să jure pe sft. cruce care era pe masa judecătorului, iar judecătorul Hatala a comis imprudenţa că a permis galiţianului să ponegrească prin gestul său cel mai înalt simbol al creştinătăţii.

De bună seamă că d. judecător Hatala, care este ungur get-beget, străin complect de tot ceace este românesc şi creştinesc, n'a ţinut seama că în momentul acela a săvârşit o crimă de neiertat. D-sa nu avea de unde să ştie că Neamul Românesc a sângerat dela început pentru Sf. Cruce şi a dat atâtea jertfe pentru apărarea ei din calea pângăritorilor.

D. ministru de justiţie este rugat de a cerceta cât mai neîntârziat acest caz de nestăpânită revoltă şi a lua măsurile de rigoare, iar sft. Patriarhie are datoria morală de a interveni la timp ca nu cumva să se mai repete astfel de obrăznicii.

In acest sens preotul profesor Ion Bunea a făcut raportul cuvenit la episcopia Clujului.

GH. MATEI

Problemele graniţei de nord-vest

Propaganda revizionistă a societăţilor culturale şi religioase evreo-maghiare

Ce s'a descoperit la o biserică ungurească din Satu-Mare. Manifestele răspândite în Ardeal

Nu vrem să insistăm prea mult asupra unei chestiuni pe care o considerăm definitiv pusă la punct: şubrezenia tezei revizioniste maghiare. Cu titlu de informaţie, ţinem să reproducem însă mărturia unui deputat maghiar, refugiat până mai zilele trecute la Viena, asupra acestei probleme. Anume, e vorba de scrisoarea d-lui LASZLO FENGES, publicată de ziarul „Manchester Gwardian". Iată textul ei:

«Mărturisesc că îmi este greu a face doliul nostru, al ungurilor, dar această renunţare este necesară pentru binele lumii, în general, care este şi al Ungariei. Cea mai mare parte a nedreptăţilor ce decurg din tratatul dela Trianon nu vor putea fi iluminate prin revizionism, decât prin o protecţie mai eficace a minorităţilor. (La noi de pildă, astăzi minoritatea maghiară face ce-i place, fiind mai liberă decât în Ungaria! n .a.) *Chiar o revizuire parţială nu s'ar putea face fără a pune grav în pericol pacea Europei».*

„Eu mă opun revizuirii pentru o altă raţiune: pentrucă ea ar aduce un prejudiciu sensibil chiar ungurilor cari vor fi aduşi în Ungaria. Aceştia se bucură, în calitate de cetăţeni ai statelor succesorale, de votul universal şi secret, de care se vor găsi privaţi reîntorcându-se în Ungaria. Ei vor pierde şi pământurile pe care le-au obţinut în virtutea reformei agrare".

„Toţi acei cari în Ungaria doresc să apere pacea şi civilizaţia, trebuie să înţeleagă că trebuie acceptată această sentinţă şi să se renunţe la o luptă fără rezultat".

Trebuie să remarcăm un fapt deosebit de semnificativ: scopul şi activitatea acestor societăţi este de a determina ca tineretul maghiar să trăiască intens numai în viaţa maghiară, refuzând orice apropiere de năzuinţele noastre româneşti.

In societăţile culturale şi sportive, cum este şi soc «Holcsay» din Satu-Mare, sunt membri activi, foarte mulţi ovrei maghiarizaţi.

Ceiace este grav e însă altceva: bisericile ungureşti sunt folosite pentru propaganda maghiară. Nici o predică nu e lipsită de fraze cu anumite aluziuni revizioniste. Amvonul care ar trebui să servească numai pentru educarea sufletului ,e folosit pentru aţăţare şi propagandă politică maghiară. Aceasta atât la romăno-catolici cât şi la reformaţi.

Pentru a evidenţia acţiunea subversivă a acelora care se ascund după altarul confesional, e îndeajuns să arătăm ce s'a descoperit la o descindere făcută la una din bisericile ungurilor din Satu-Mare.

Intr'un registru în care se notau toate vizitele canonice ale episcopilor acesei biserici, s'au găsit scrise următoarele:

«Vizitat Sfânta Biserică, unde sperăm că în curând toată maghiarimea să fie unită *şi mai ales liberă !»*

Orice comentariu e de prisos !

Bisericile ungureşti utilizate ca tribune a revizionismului

Ungurii n'au renunţat la lupta lor şovinistă şi continuă să întreţie o agitaţie bine organizată la ei în ţară şi bine retribuită peste hotare.

In ce priveşte ţara noastră, oficialitatea maghiară acţionează prin diferitele asociaţii «culturale» sportive etc., evreo-maghiare, înfiinţate după unire aproape în fiecare plasă din judeţele de frontieră. Cele mai active sunt însă cele din din oraşe. La un moment dat se pare că agenţii revizionişti au fost identificaţi. Şi atunci s'au retras în asociaţiile religioase, în diferitele «biblioteci publice maghiare», chiar în biserici în scolile lor confesionale şi în «cluburile liberilor profesionişti intelectuali maghiari»

Mai recent se observă, în ţinutul de graniţă, o vie activitate culturală şi religioasă a ungurilor. Autorităţile noastre poliţieneşti şi de siguranţă au semnalat cazul celor în drept. Până în prezent, în afară de unele descinderi, nu s'au luat măsuri eficace de împiedecare a propagandei lor iredentiste.

La Satu-Mare — ca şi în multe alte oraşe din această regiune — s'au înfiinţat societăţi «de citire şi explicare a bibliei».

Biserica şi liceul reformat din Satu Mare, unde activează revizioniştii maghiari

După oficierea serviciului religios la biserica reformată, credincioşii unguri se adună în săli speciale, închiriate numai în acest scop, unde se ţin conferinţe, se recitesc versuri, se răstălmăceşte biblia, se cântă, se petrece, etc. Bineînţeles, toate acestea numai în stil unguresc: limbă maghiară, atmosferă maghiară, şovinism maghiar, ură maghiară.!

In edificiul liceului reformat îşi are sediul o altă societate şovinistă maghiară: «Kolcsay».

Manifestele ungureşti răspândite în Ardeal

Deosebit de acţiunea revizionistă a societăţilor ungureşti din ţinutul Satmarului, oficialitatea maghiară dela Budapesta nu scapă nici un prilej de a ataca pieziş statul nostru, folosind cele mai nelămurite insinuări numai pentru a creia în Ardeal o stare de nelinişte, de confuzie. Prestigiul şi autoritatea românească sunt nesocotite. Funcţionarii români desconsideraţi. Adevărurile falşificate şi prezentate în culorile ce le convin lor.

Iată, de pildă, ce scrie presa maghiară despre situaţia din România:

«Invingătorii n'au fost mai norocoşi cu creiarea României-Mari de cât au fost cu Jugoslavia şi Cehoslovacia. România se aseamănă unui şarpe uriaş, care a înghiţit o pradă mai mare decât el. Prada a lunecat pe gât, şarpele însă se sbate neputincios Nu poate să digere prada».

«In mijlocul ei are un teritoriu compact, locuit numai de unguri, care e legat de Ungaria, printr'un coridor locuit de o populaţie mixtă româno-maghiară. In acelaş timp a fost nevoită să accepte o masă puternică de germani; are, apoi bulgari, sârbi, turci, tătari şi pentru guvernarea acestei populaţiuni pestriţe ,cu o cultură şi tendinţă diferite, n'are corpul funcţionăresc necesar«

«Ardealul sub stăpânirea maghiară a fost o provincie cu cultură occidentală .România veche însă, pe lângă marea libertate română, a rămas o ţară barbară semiasiatică».

«In zadar au fost unite aceste două provincii la Trianon, fiindcă Ardealul şi România veche nici când nu se vor înţelege. Dovadă că politicianii din Ardeal şi vechiul regat trăiesc — dela Unire — în lupta cea mai înverşunată. Politicienii din vechiul regat în loc să-şi ridice ţara lor la nivelul Ardealului, au redus nivelul economic cultural şi social al Ardealului, la cel din vechiul regat».

«In timp ce politica ei internă şi viaţa publică produce scandaluri universale, România naţională unitară, e împănată cu o mulţime de minorităţi: se degenerează fără a putea fi salvată».

Cu câtă bucurie citesc ungurii de pe frontieră această proză îndreptată de Budapesta împotriva statului nostru. Şi mai ales cu câtă dragoste o răspândesc.

Insemnările şi calomniile de mai sus le-am găsit într'un manifest răspândit dealungul graniţei Sătmarene. Reproduceri din presa din Capitala Ungariei.

*

Autorităţile româneşti au obligaţia să cerceteze îndeaproape activitatea tuturor societăţilor pretinse culturale, religioase, sportive, de binefacere, etc. şi cari în realitate nu sunt decât sucursalele revizioniste din România ale oficialităţii dela Buda-pesta. Din când în când n'ar strica să se facă şi unele descinderi pela internatele şcolilor confesionale şi pela sediile reuniunilor şi congregaţiilor «credincioşilor» maghiari, cari invocă cultul şi biserica pentru a-şi camufla acţiunea lor iredentistă. S'ar descoperi multe lucruri şi s'ar deslega multe mistere la graniţa din spre Satu Mare.

Nicoale V. Ilieşiu

Alcazarul: Simbolul Spaniei eterne

(Continuare din pag. I-a)

Colonelul Moscardo, comandantul Erou al Ruinelor, înaintează şi salută.

— Domnule general, nimic nou, pe aici!

După 70 de zile de asediu, Alcazarul sărbătoreşte cea mai mare minune. In faţa acestei cetăţi de mare simbol, care a primit peste 500 de obuze de 155 şi peste 10.000 de calibru obişnuit, 400 bombe de avion, 3 mine şi nenumărate asalturi turbate, generalul Franco, emoţionat, se adresează Cadeţilor:

— Apărători ai Alcazarului, voi sînteţi onoarea Spaniei. Bătrînul Alcazar, care a format generaţii de ofiţeri, e distrus. Il vom reconstitui noi. Iar voi veţi fi exemplu pentru Spania. Arriba Espana !

Aşa s'a împlinit «legenda Cadeţilor» în Spania precum în altă ţară, 19 plăeşi au zidit Mînăstirea Neamţu în legendă şi eternitate.

Tragedia sublimă a Alcazarului a dat Armatei Naţionale gustul viforoasei ofensive, care de atunci nu s'a mai. oprit, pînă azi, pînă la sfîrşitul apropiat al victoriei finale.

Ion Băleanu

AVEȚI INCREDERE IN PRODUSELE ROMÂNEȘTI

PASTE DE DINȚI

SIMBOL LEI 28

SANATOL LEI 16

DOUĂ PRODUSE ALE LABORATORULUI ROMÂNESC

TEL. 3·24·93 „SIMBOL" BUL. ELISABETA 49 ETAJ III

Se găsește de vânzare numai la farmaciile, droguerille și parfumeriile românești

Asociația „Cercetașii României din războiul 1916 — 1919"

Sediul Central: B-dul Elisabeta No. 37 București

CONVOCARE

In conformitate cu statutul, camarazii membri ai Asociației sunt convocați în adunarea generală ordinară pe ziua de 27 Martie 1938, orele 8.30 în sala liceului Lazăr din București b-dul Elisabeta Nr. 28.

La ordinea de zi fiind:

1. Darea de seamă a comitetului central al asociației pe anul 1937;
2. Raportul cenzorilor;
3. Descărcarea comitetului de gestiunea sa;
4. Votarea bugetului asociației pe exercițiul 1938 și fixarea cotizației lunare;
5. Ratificarea măsurilor luate de comitet cu privire la anularea înscrierilor, ștergerea pentru neplata cotizațiilor și excluderea membrilor prevăzuți în tabelele anexe dării de seamă;
6. Ratificarea măsurilor luate de comitet cu privire la cumpărarea unui imobil pentru sediu în București.
7. Sistarea înscrierilor în asociație pe data de 1 Aprilie 1938;
8. Votarea modificărilor statutului;
9. Alegerea noului comitet în locul celui demisionat, precum și alegerea a 3 cenzori titulari și 3 cenzori supleanți.

In cazul când în ziua fixată nu se va întruni numărul de membri cerut de statut, adunarea generală ordinară va avea loc în ziua de 3 Aprilie 1938, în acelaș loc, la aceeaș oră și cu aceiași ordine de zi, lucrând valabil cu orice număr de membri, fără altă convocare.

Pentru a lua parte la adunare și a avea dreptul de vot, domnii membri se vor conforma art. 25 din statut și art. 34 din regulament.

Fiecare membru activ are dreptul să reprezinte prin procură o singură persoană în condițiunile articolului 27 din statut.

Domnii membri care doresc a candida la alegerile pentru comitet, pentru cenzori titulari și cenzori supleanți își vor depune candidaturile cu 5 zile înainte de data convocării adunării generale.

Potrivit noului statut adoptat de comitet sub rezerva aprobării adunării generale, numărul locurilor în comitet se reduce la 7.

Camarazii care își vor prezenta candidaturile pentru vreunul din aceste 7 locuri au îndatorirea să specifice pentru care anume loc înțeleg să candideze, cunoscând că atribuțiunile în comitet sunt următoarele: un președinte, doi vice-președinți, un secretar general, un casier general și doi secretari de ședință.

Președinte,
(ss) *Radu Budișteanu*

Secretar general,
(ss) avocat *Crețu Aurel*

ARO AZI PREMIERA

O EXTRAORDINARĂ COMEDIE DE SALON PLINĂ DE HUMOR ȘI PICANTERIE

DIVORȚUL DOAMNEI X

cu Merle OBERON Laurence OLIVER

Regia: ALEX. KORDA

Monop. GLORIA-FILM Prod. LONDON-FILM

Incălțăminte durabilă și eftină

CUMPĂRAȚI DELA

Magazinul I. ANDREI

Str. Smârdan No. 11

Vis-à-vis de Banca Națională, în gang

Marfa lucrată în atelier propriu

Confecționată cu material de primă calitate

MODELE MODERNE

prețiur foarte reduse

TECHNICA GENERALA

Ing. GHEORGHE CREȚU

BUCUREȘTI I. = STRADA REGALA No. 16—18

TELEFON 3.25-04

INTREPRINDERI MECANICE, ELECTRICE SANITARE ȘI DE INCALZIRI CENTRALE RADIO, DEPOZIT DE MAȘINI ȘI MATERIALE ELECTRICE.

CU PREȚURI CONVENABILE

Croitoria Civilă și Militară

I. OLTEANU

Execută eftin, prompt și ireproșabil cele mai pretențioase comenzi, B-DUL ELISABETA No. 10, Etaj I. BUCUREȘT

TELEFON: 5.08|24

Menu: 3 feluri Lei 25 Seara grătar

VIZITAȚI RESTAURANTUL „VIENEZ"

Str. Colței (fostă Sfinților) 29

Seara orchestră Tel. 5,05.80.

Magazinul

C. N. Dumitrescu

Strada Lipscani Nr. 68, Telefon: 3.10.11

Anunță Onor. clientelă, că pentru sezonul de primăvară, a primit un mare asortiment în stofe de lână și mătăsuri pentru rochii și costume taior

Atențiune

Articole pentru Câini: Botnițe, Zgărzi, Hamulețe, Lese, Bice Gata și de Comandă găsiți eftin la Magazinele

I. TANASESCU

CALEA VICTORIEI No. 95 — STR. CÂMPINEANU No. 1

FABRICĂ PROPRIE

PENTRU REVÂNZĂTORI MARE RABAT

VIZITAȚI Ceasornicăria Românească

ANTON PETRAȘINCU

B-dul Elisabeta 41 (vis-a-vis de Liceul Lazăr)

Ultima noutate

RADIOZA „SYLVA"

Aparat ultra modern cu 3 lămpi alimentat la baterii (la țară).

SENSIBILITATE SELECTIVITATE CLARITATE PUTERE

LEI 3600

Reprezentanța Generală, Ing. EMIL JUGUREANU Str. Italiană 19 București I. Telef. 2-54-57

Căutăm reprezentanți în toată țara

O excursie a studenților în litere

Societatea Studenților în Istoria literaturii romîne vechi (Facutlatea de Litere și Filosofie din București) organizează o excursie în țară, între 10—20 Aprile a. c.

Conducerea culturală a executat o va avea d. prof. N. Cartojan.

Ruta excursiei este următoarea: București, Ploești, Brașov, Făgăraș, Sibiu, Alba Iulia, Orăștie, Deva, Hunedoara, Hațeg, Petroșani, Tg. Jiu, Mân. Tismana, Mân. Vodița, Turnu Severin, Ada Kaleh, T. Severin, Tg. Jiu. Mân. Polovraci. Mân. Sf. Ioan, Mân. Horez, Mân. Bistrița, Mân. Arnota, Mân. Șghiabul, Govora, Mân. Dintr'un lemn, Ocnele Mari, R. Vâlcea, Călimănești, Căciulata, Mân. Cozia, R. Vâlcea, Pitești, București.

Costul excursiei este de 1750 lei în care intră: drumul, masa (dimineața, la prânz, la ora patru și seara), dormitul și diverse.

Inscrierile se fac numai între 15—22 Martie a. c., la sediul Societății pentru care se percepe taxa de minimum 400 lei.

Noui telegrame adresate M. S. Regelui

Majestății Sale Regelui Carol II

Ați despicat cu toiagul Voivodal apele învrăjbirei și ați trecut pe uscat la frăție și binecuvântata prosperitate neamul Patriei Românești.

Așezat în asemenea vreme epocală la conducerea Arhiepiscopiei Chișinăului Vă prezint, Majestate, încredințarea adâncului meu devotament al clerului național și al blândului popor Moldovenesc de aici.

Toți iubim și vom apăra puternica temelie a Constituției Domnești ce ne-ați dăruit.

Să trăiți Majestatea Voastră, Trăiasca Măria Sa Voevodul Mihai, Inflorească și slăvită fie Patria Românească.

Smeritul ARHIEREU EFREM

Majestății Sale Regelui Carol II

Din prilejul reînoirii jurământului către noua Constituție, care îi dă scumpei noastre Patrii și națiuni Române o nouă îndrumare și speranță de avânt și prosperare, ne rugăm, Majestate, să ne permiteți a Vă prezenta respectuoasele noastre omagii și urări de sănătate și Domnie lungă cu rod îmbelșugat.

Curtea de Apel Timișoara

Majestății Sale Regelui Carol II

Membrii corpului didactic din învățământul secundar industrial, întruniți în adunarea generală a Casei lor de Economie, Credit și Ajutor la Roman, respectuos își îndreaptă gândul către Majestatea Voastră, asigurându-Vă că sunt cu întregul lor devotament și cu orice jertfă, gata la datorie.

Președinte inginer inspector general Ioan Sterian, inspector Gh. Cantemir vice-președinte.

Majestății Sale Regelui Carol II

Cu ocazia solemnității depunerii jurământului, întregul Corp Didactic Secundar din Cetatea Albă ne simțim fericiți să pășim în noua eră ce se deschide pentru consolidarea și înălțarea Patriei.

Cu acest prilej ne exprimăm întregul nostru devotament către Majestatea Voastră, dorindu-Vă viață lungă și fericită, pentru ducerea la îndeplinire a gândurilor bune exprimate de Majestatea Voastră în noul pact fundamental dat țării.

Să trăiți Majestate.

Gheorghe Gheorghiu, Președintele Asoc. Profesorilor, Haralambie Năstase directorul Liceului de Băeți Marele Voevod Mihai — Cetatea Albă.

Majestății Sale Regelui Carol II

Membrii corpului didactic secundar din Huși, depunând astăzi jurământul de credință pentru Majestatea Voastră și noul așezământ, care a reînoit viața României. Vă exprimă și cu acest prilej toată admirația și Vă asigură de desăvârșitul lor devotament.

Președintele Asociației Corpului Didactic Secundar secția Huși preot dr. Mihail Bejefariu.

Majestății Sale Regelui Carol II

Comitetul Asociației Maeștrilor patroni cismari din România Mare «Sfântul Spiridon» exprimă în numele membrilor săi întruniți în adunare generală, devotamentul neclintit față de Tron și Dinastie.

In pragul vieții noui întemeiată pe Constituția isvorâtă din dragostea nesfârșită ce Majestatea Voastră o are față de poporul românesc, întreaga breslă a maeștrilor cismari este alături și va susține pe Regele Țării, pentru a introna ordinea, cinstea și dreptatea, pentru a asigura propășirea și răsplata muncii și pentru a creia o Românie prosperă, liberă și puternică.

Să trăiți Majestate,

Președinte Vasile Rusu Știrbei Vodă Nr. 87. bis

Majestății Sale Regelui Carol II

Adunarea parohială Sfânta Treime Brașov-Tocile, întrunită în chiar momentul înmânării solemne a reuzltatatului asupra Constituției Carol II, depune înaintea Inaltului Tron omagii de devotament netărmurit și adâncă dragoste fiiască.

Președinte Paroh Nicolae Chicomban

Majestății Sale Regelui Carol II

Liga foștilor luptători grade inferioare din Capitala Basarabiei, formând o forță nepolitic de ordine și disciplină la granița de Răsărit, a țării, depune la picioarele Tronului întregul ei devotament de credință neclintită Regelui înțelept, pentru binele și siguranța dată scumpei noastre Patrii.

Președinte Dumitru Udriște Chișinău

Majestății Sale Regelui Carol II

Cercul Măcelarilor engrosiști din București aduce Majestății Voastre omagiul său recunoscător pentru felul cum a fost soluționată marea cauză a poporului Român prin noua Constituție.

Președintele Cercului Măcelarilor Engrosiști București Romulus Costea

Majestății Sale Regelui Carol II

Majestate! Asociația Micilor meseriași patroni români din județul Alba, Alba Iulia, Vă urează viață și Domnie lungă pentru prosperitatea României întregite.

Președinte Panait Zaharia
Secretar Comșa Ioan

Majestății Sale Regelui Carol II

Invățătorii județului Covurlui, cari au votat și au jurat entuziasmați noua Constituție, marea victorie a Majestății Voastre chemată să încunune războiul întregirii prin mântuirea și consolidarea neamului, care deapururi Vă va preamări și binecuvânta, roagă pe Dumnezeu să Vă dăruiască mulți ani de viață fericită și aștern la picioarele Tronului întregul lor devotament ca luptători în bătălia culturală ce duceți ca cel mai mare Invățător al neamului.

Să trăiți Majestate.

Revizor școlar V. Popov
Cavaler al Ordinului Mihai Viteazul

SPORT

Metode, sisteme ș. a. m. d.

De câtiva ani football-ul a devenit la noi a pasiune, dar în aceeaș măsură și o ocupație; pasiune pentru zecile de mii de spectatori cari umplu în fiecare Duminecă tribunele din cuprinsul țării, ocupație pentru o serie întreagă de jucători, antrenori, oficiali, arbitri, gazetari etc.

Toți aceștia trebue să-și îndestuleze pofta de football prin discuții și preocupări suplementare dar adiacente jocului atât de popular. Trei-patru zile după un match și alte trei-patru înnaintea celui următor, pasionații și interesații discută despre joc și despre jucători, despre antrenori și despre metodă. Mai ales despre metodă (metodă de antrenament, de joc, de hrană etc.)

S'a discutat atât de mult încît s'a ajuns la o situație destul de curioasă: acum interesează mai mult metoda decât jocul însuș.

Ba chiar, la un moment dat, prin bunăvoința unui mare trișeur în ale footballului, Platko, se ajunsese la ignorarea cu totul a jucătorilor în favoarea metodei. Până în cele din urmă s'a văzut cât de goală de sens este pasiunea metodei. Platko a reușit ceva la Venus, unde avea materialul uman la dispoziție, dar n'a făcut nimic la D.U.I.G., deși a aplicat aceeaș metodă la ambele echipe.

In realitate singurul element determinant de victorie în football rămâne tot jucătorul. (Nu ne-am fi închipuit vreodată că va fi nevoe să susținem adevăruri atât de banale).

El, jucătorul, se încadrează, DACA POATE, într'un sistem de DISCIPLINA, care poate fi numit și metodă; el poate ieși din disciplină, când disciplina metodei nu mai e necesară, și poate izbucni în clipa de frumoasă însuflețire pentru a reface moralul camarazilor în derută sau moleșiți. Aici stă secretul footballului, în sufletul jucătorului, nu în metoda antrenorului. Și tocmai partea aceasta a cam fost neglijată în ultima vreme.

Un exemplu concret: Duminecă Venus, cu un material uman superior, a jucat după metodă și a fost înfrânt; Ripensia n'a avut metodă, ci un jucător însuflețit, Bindea, căpitanul moral al echipei, și a învins. Concluzia se poate trage ușor chiar dacă băgăm în ecuație forma lui Pavlovici și neșansa Venusului. (De fapt forma lui Pavlovici a fost neșansa Venusului).

Dacă Venus ar fi avut pe teren un jucător mai puțin terorizat de metoda lui Ianossy, deci mai nedisciplinat, ar fi trecut peste recomandațiile antrenorului, ar fi sfătuit echipa să joace așa cum simte și cum îi convine, iar Venus ar fi câștigat. Cu siguranță. (Ne amintim că Venus în 1934 cu o echipă emoționant de slabă și cu un antrenor mai puțin decât modest a cucerit eroic un campionat numai datorită condiției sufletești determinate și întreținute de d. Eladescu).

Concluziile noastre sunt valabile pentru toate formațiile de football, nu numai pentru Ripensia și Venus. Iată, spre exemplu, Victoria din Cluj, care fără elanul ei tineresc și românesc — se'ntâmplă să și-l lase câte odată acasă — nu face nici două parale; sau Amefa, care, propulsată de iridență; joacă strașnic contra echipelor românești și destul de bleg contra celor ungurești. Unde vedeți metodă aici?

Oamenii noștri de fooball ar trebui să se desmeticească puțintel și să dea jucătorilor cel puțin atâta atenție cât și metodei. Fiindcă footballul nu este joc de șah între doi antrenori.

Virgil Popescu

BOX

Echipa României pentru turneul din Franta

Joi, echipa națională amatoare a României va pleca în turneu prin Franța.

Ea va pleca sub conducerea d-lui A. Aureliu și Z. Popazu, manager.

Echipa are următoarea alcătuire:

Cat. muscă: B. Indru.
Cat. cocoș: N. Rădan, N. Gașpar.
Cat. pană: P. Gilicze.
Cat. ușoară: Stoianovici, C. David.
Cat. semi-mijlocie: I. Istrati, F. Mănescu.
Cat. mijlocie: G. Georgescu.
Cat. semi-grea: P. Pop.

Incident tragic la matchul F. C. Rapid-Amefa

Un incident tragic s'a petrecut cu prilejul matchului Rapid—Amefa, care s'a jucat Duminecă la Arad.

La această partidă a asistat și tatăl jucătorului Auer. Profund afectat de înfrângerea echipei în care joacă fiul său, a avut un acces de cord.

Transportat acasă, bătrânul Auer nu și-a mai revenit și a încetat din viață.

GAIN

a fost luat în răspăr de o anumită presă cu pistrui care agreiază foarte puțin pe jucătorii cu sentimente pronunțate românești.

Gain a fost totuși unul din jucătorii buni ai matchului și lucrul acesta a fost confirmat de însăși conducerea clubului campion.

Dar oricât de bine ar juca, Gain să nu-și facă iluzia că va fi lăudat de sărindarul sportului românesc.

Și, — mai ales — să n'o oprească niciodată.

Carnet

VIFORUL DACIA

care după părerea unui ziar de seară se desființează, e bine merci.

Dispoziția ministerului de Educație Națională prin care se interzice elevilor de a face parte din orice fel de asociații sportive, va lovi, fără îndoială, merituoasa grupare polisportivă din Floreasca — dar de aci și până la desființare este o distanță. Care cere fantezie, pentru a fi parcursă.

DELA FULGA LA IENCEK

să nu credeți că Fulga e cel mai prost «romancier sportiv» din Europa.

Fulga-Montblatt e un mare ghinionist. Reușise să fie și el superlativ, într'un domeniu, măcar acela al prostiei literaturizate — și iată că a fost scos și de aici.

Pentrucă rivalul Iencek, l-a luat înainte pe bietul Montblatt Gheorghe.

1) Autorul «Bețelor rupte» a ajuns la «bucata» 12, în timp ce Georgică Fulga sucombase (odată cu cititorii) la foiletonul nr. 3.

2) Talentul d-lui biciclist e prezent în fiecare frază, în fiecare rând, în fiecare virgulă.

Dar să mai dăm o mostră:

«Când a ajuns afară, în frig, par'că se afla în altă lume. A aspirat adânc aerul tare. Avea nevoe de aer. De cât mai mult aer. Cele petrecute în ultimele zile îl sufocau pur și simplu. Nu putea desprinde nimic precis din haosul care era în capul lui. Simțea o puternică nevoe de aer. L'ar fi înghițit parcă...».

Așa dar d. biciclist și romancier (mai ales!) cere insistent AER (și doar are destul acolo unde alții au circomvoluțiuni) și dacă nu i se dă SE SUFOCA PUR ȘI SIMPLU împărtășind astfel soarta celor 5 cititori ai gazetei cu bețe frânte, perciuni lungi și cutii craniene pline cu aer

OSPĂȚUL

ripensiștilor după victoria de Duminică este descris pe larg de Montblattul vițelului de aur.

«..Cotormany a simțit subite accese de bariton, enervând o masă vecină cu un refren nemțesc. Deasemeni în voce, Chiroiu și Dobay au completat quartetul împletind în triluri foarte puțin melodioase un fel de sârbă...».

După cum la București Cotormany fredonează nemțește (adică ungurește sadea, n. r.) și Dobay — Chiroiu ceardașuri maghiare tot astfel și în străinătate echipele «naționale» duc prin graiu și cântec o destructivă propagandă împotriva etnicului românesc, de cerberi cu prea mulți dinți inofensivi.

A. S. ROMA

a trimis clubului Venus o adresă prin care se oferă să joace la București la sfârșitul lunii Mai și începutul lunii Aprilie.

Este foarte probabil că oferta va fi acceptată.

LA 23 MARTIE

echipa națională de football a Cehoslovaciei întâlnește la Praga excelenta grupare jugoslavă Gradjansky.

Matchul face parte din programul de pregătire a reprezentativei cehe înaintea Cupei Mondiale

Alegerea s'a oprit asupra echipei Gradjansky în urma senzaționalului rezultat obținut de sârbi săptămâna trecută în fața «naționalei» austriace de care au dispus cu 2—1 la Viena.

OFENSIVA

boxului românesc se înnalță dintre ruinele unei decandențe prevăzute, cu forțe noui și cu veleități de afirmare.

La Timișoara, selecționata Banatului a învins Ungaria B, CARE DE FAPT ERA UNGARIA A cu 15—1, din echipa învinsă făcând parte și PATRU CAMPIONI OLIMPICI.

Performanță de mare răsunet și care justifică o soartă mai bună pentru pugilismul românesc.

Vești aviatice din toată lumea

STATELE UNITE

Exportul american pe luna Februarie în Extremul Orient

După o informație recentă exporturile Statelor Unite făcute pentru beligeranții din Extremul Orient prezintă următorul interesant tablou pe luna Februarie: Cumpărături făcute de China aproape 2 milioane dolari, iar pentru Japonia 20 milioane dolari. Cumpărăturile chineze se limitează exclusiv la avioane, iar cele japoneze cuprind în mare parte și alte produse ale industriei aeronautice americane.

ROMANIA

Conferință

D-l comandor aviator Andrei Popovici, președintele consiliului de administrație al Societății L. A. R. E. S., va vorbi Joi 17 Martie, la orele 9 seara, despre «Transporturile aeriene».

Conferința se va ține în Amfiteatrul Fundației Regele Carol I, din Piața Palatului Regal.

DELA C. F. R.

CURSE DE AUTOBUZE C. F. R. INTRE PITEȘTI—C. LUNG

Cu începere dela 15 Martie transportul călătorilor și bagajelor pe traseul Pitești-C.-Lung se va face cu autobuze proprii c. f. r. cari vor circula după următorul itinerariu:

Din Pitești pentru C.-Lung plecarea la 7.00, iar din C.-Lung pentru Pitești la 13.15.

Se va plăti 75 lei pentru distanța Pitești-C.-Lung.

In plus se va plăti 2% pentru turism și taxa timbrului de aviație.

Cu începere dela această dată autobuzele particulare nu vor mai circula pe acest traseu.

50 LA SUTA REDUCERE PENTRU TARGUL DIN MILANO

Vizitatorii Târgului internațional din Milano beneficiază numai la înapoiere, de 50% reducere din taxele tarifului tren de persoane, în intervalul 12.IV-2.V inclusiv.

De această reducere beneficiază și călătorii străini în tranzit prin țara noastră.

Vizitatorii vor trebui să posede în afara biletului întreg dela ducere și legitimația de călătorie liberată de comitetul organizator.

Biletul întreg ce a servit la ducere este valabil numai dacă este datat după 7.IV.1938.

Nu se admit întreruperi nici schimbări de rută.

Suplimentul și tichetul se vor plăti integral.

Mărfurile beneficiază de 70% reducere, însă numai la înapoiere.

Răspândiți „BUNA VESTIRE"

FAINA DE LUX din NOUA MOARA GAGEL CEA MAI BUNA CEA MAI TARE

ECONOMICE - FINANCIARE

California şi Nilul Românesc

Ochii cercetătorilor din provincie stau de obiceiu aţintiţi spre Capitală şi spre locurile vacante în bugete şi consilii. Sunt însă şi excepţii care onorează intelectualitatea românească şi din când în când primim studii care ne aduc lumină în probleme pe care le cunoaştem numai vag şi superficial.

Intr'un astfel de studiu, întocmit de prof. T. Al. Ştirbu dela Chişinău, găsim descrisă regiunea grădinelor din sudul Tighinei, cu localităţile: Chiţcani, Cupanca şi Talmaz.

Este vorba de o regiune de o fertilitate naturală excepţională. Această fertilitate este datorită Nistrului care ca Nilul în Egipt, se revarsă anual aducând aluviunile binefăcătoare. Şi aşa se ajunge la recolte cantitative care amintesc California Americei. Dar nenorocirea este că acest Nil şi această Californie n'au fost preţuite şi sunt un bun exemplu de ceace a însemnat politica în România partidelor politice.

Produsele regiunei n'au nicio valoare dacă nu sunt duse la locul de consumare. Pentru aceasta trebuesc drumuri şi acestea nu s'au făcut deloc sau, s'au făcut parţial, ceace este tot una. Rezultatul este următorul:

«Din cauza drumurilor impracticabile, au putrezit în această comună în anul *1936, 500 vagoane de mere bune, care socotite la 5 lei kgr. prezintă o valoare de 25 milioane lei şi800 vag. mere de industrie socotite a 3 lei kgr. — 24 milioane lei,* deci, în total,pierderea într'un singur an — 49 milioane lei, pe când construcţia şoselei pe distanţa mai sus arătată n'ar costa mai mult de 25 milioane lei».

Iată ce se întâmplă când Nilul şi California sunt în România.

M. DORNEANU

S'a înfiinţat Casa de economii ajutor şi credit a clerului ortodox din România

Monitorul Oficial de ieri publică decretul lege prin care se promulgă noua lege a casei de economii, ajutor şi credit a clerului ortodox din România.

Scopul casei este de a fructifica economiile membrilor ei precum şi de a le oferi împrumuturi cu dobândă mică, deasemeni şi ajutoare la nevoe.

Sunt membri ai acestei case toţi membri activi ai clerului: episcopi, preoţi, diaconi şi cântăreţi, precum şi funcţionarii instituţiilor bisericeşti-administrative şi şcolare din ţară.

Credite pentru indemnizaţii de scumpete pentru plata pensiilor civile

Ministerul de finanţe a deschis pe seama bugetului Casei generale de pensiuni, pe exerciţiul în curs, credite suplimentare în sumă totală de 175 milioane 100.000 lei.

Din acest credit suma de lei 71 milioane 600.000 este prevăzută pentru îndemnizaţii de scumpete pentru plata pensiilor civile, iar 62 milioane pentru crearea unui fond de rezervă.

Şedinţa comisiei pentru modificarea legii minelor

Eri s'a întrunit la ministerul de industrie şi comerţ comisiunea pentru modificarea legii minelor.

Comisiunea a examinat articolele din lege privitoare la explorarea cărbunilor şi minereurilor.

Membrii comisiunii urmează a se întruni din nou pentru a examina mai departe articolele ce urmează a fi modificate.

Să se facă economie la imprimate

DISPOZIŢIILE MINISTERULUI DE FINANŢE

In vederea realizării programului de economii al guvernului, ministerul de finanţe a trimis tuturor serviciilor în subordine dispoziţiuni cu privire la utilizarea imprimatelor.

Se precizează anume să se facă economii, deoarece ministerul nu va mai trimite alte imprimate peste cantitatea stabilită de nevoile reale ale serviciilor.

Mânăstirilor ortodoxe li se vor acorda terenuri de pădure şi terenuri arabile

Ministerul agriculturii a întocmit un decret-lege prin care urmează să se modifice vechea lege pentru înzestrarea mânăstirilor.

Decretul-lege arată că se pot acorda mânăstirilor ortodoxe o suprafaţă de 18.000 hectare pădure precum şi o suprafaţă de 600 hectare teren arabil.

Acest decret mai prevede modul de administrare a acestor bunuri precum şi cum se va putea face folosirea produselor lor.

Standardizarea derivatelor făinei

Oficiul valorificării grâului de comun acord cu secţia de morărit şi panificaţie dela «Institutul de cercetări agronomice» a hotărît să procedeze la standardizarea derivatelor făinei.

In acest scop Oficiul a trimis o circulară morilor comerciale din ţară, să trimită probe de făină.

Noua comisie interimară a Uniunei Camerelor de agricultură

Comisia interimară a Uniunii camerelor de agricultură, se compune din d-nii: Const. Sesceoreanu, M. Costinescu, V. Alimănisteanu, D. Danabassi, Wilhelm Ştefan, Dinu Izvoranu şi N. Traianescu.

Membrii de drept în comisia interimară a uniunii sunt d-nii: Theodor Mândru, directorul agriculturii, Horia Lazăr, directorul regimului silvic şi I. Radulovici, directorul zootehniei. din ministerul agriculturii.

Comisia va fi completată cu un membru plugar.

Instalarea comisiei interimare se va face mâine la ora 10 dimineaţa în prezenta d-lui ministru al agriculturii.

Preşedinte al comisiei va fi ales d. Const. Sesceoreanu

Scutiri de taxe pentru import de bumbac

Ministerul de finanţe a aprobat scutirea de taxa de 12 la sută ad-volorem pentru cantitatea de 2.300.000 kgr. bumbac brut, dela art. vamal 500 din tarif, ce urmează a fi importată din Turcia, pe baza acordului de plăţi dintre România şi Turcia dela 5 Ianuarie 1938 şi în urma actului de angajament semnat în ziua de 18 Februarie 1938 de către fabricile indigene, care prelucrează bumbacul brut.

Scutirile de taxe se vor acorda fabricilor indigene în limita cantităţii de mai sus de către ministerul de finanţe pe baza intervenţiunilor făcute dela caz la caz, comunicate direcţiunilor vămilor de către ministerul de industrie şi comerţ.

Rechemări de plenipotenţiari

D. von Hauenschield, actualul ministru austriac acreditat la Bucureşti, va pleca la Viena şi nu va reveni la postul său decât pentru a prezinta scrisorile de rechemare.

Toate interesele austriace în România, după legalizarea stărilor de fapt dela Viena — trec asupra legaţiunii germane.

BURSA

15 Martie 1938

CURSUL DEVIZELOR

Paris	3,20—3.35
New-York	98—100
Londra	490—500.58
Olanda	54,80—55,80
Elveţia	22.75—23.20
Bruxelles	16,65—17.—
Varşovia	18.65—19.05
Italia	5.19.66—5.19.66
Pengoe	26,50—27.50
Viena	23—24.50
Kor.	344—351

La cursurile de mai sus, se adaugă prima de 38%.

CURSUL OFICIAL AL MONEDELOR LA BANCA NAŢIONALA

Fres. fres.	3,20—3,35
Lira Palestineană	491—501 (x)
Kor Suedeze	25,35—25.85 (x)
Lira italiană	519,66—519,66 (x)
Zloţi	18,65—19,05 (x)
Otomane	82—83 (x)
Belgas	16,65—17 (x)
Kc.	3,44—3,51 (x)
Schillingi	23—24,50
Elveţia	22,75—23,20 (x)
Dolari	182—192
Olanda	45 80—55.80 (x)
Dinari	28,98—3.05
Pengoe	26,50—27,50
Drachma	99,105—1.107

La monedele mai sus însemnate (x) se adaugă un plus de 38% atât la vânzare cât şi la cumpărare.

VALUTE EFECTIVE IN TARGUL LIBER

Franci francezi	6,50—6.75
Lire sterline aur	1600—1640.
Dolari	195—205
Florin Olandez	110—120
Napoleon	1300—1340.
Leva	160—175
Shilingi	32—34
Zloţi	32—34
Rentenmark	41—43.50
Pengoe	35—37
Otomane	116—124
Lire sterline	1000—1050.
Kc.	6—6,50
Elveţia	45—47
Dinari	390—410
Italiene	8—8.35
Drachma	145—165

Cota apelor Dunării

IN PORTURILE ROMÂNEŞTI

	Porturile	14. III.	15. III.
1	Baziaş	327	339
2	Drencova	276	290
3	Orşova	346	360
4	T. Severin	402	424
5	Cetatea	371	390
6	Calafat	363	380
7	Bechet	331	352
8	Corabia	305	327
9	T.-Măgurele	280	300
10	Zimnicea	325	350
11	Giurgiu	324	353
12	Olteniţa	303	323
13	Călăraşi	271	295
14	Cernavodă	276	296
15	Hârşova	312	330
16	Brăila	289	300
17	Galaţi	291	293
18	Tulcea	200	201
19	Ismail	185	187
20	Chilia	108	112

Nu se vor lua ordonanţele ofiţerilor

Din partea ministerului apărării naţionale primim spre publicare următorul

COMUNICAT

Cercuri interesate să creeze o anumită atmosferă lansează zilnic ştiri false.

Ştirea că se vor lua ordonanţele ofiţerilor, face parte din această categorie.

RADU
EFTINEŞTE VIAŢA
Calea Victoriei, 81

Lei 16 Pânză Naturală Subţire
„ 29 Pânză Naturală extra groasă
„ 33 Chifon 80 cm. lat prima
„ 39 Chifon Tela Superior
„ 42 Chifon Madapolam
„ 39 Gradel pentru indispensabili
„ 76 Pânză p. Cearceafuri 150 cm. lat
„ 115 Pânză p. Cearceafuri 220 cm. lat
„ 24 Servete pentru masă 55/55 cm.
„ 13 Cârpe p. bucătărie
„ 28 Batist culori pentru lingerie damă
„ 59 Poplin pentru cămăşi bărbăteşti
„ 98 Dejalen Englezesc p. cămăşi bărbăt.
„ 20 Batiste bărbăteşti
„ 9 Batiste dzmă
„ 20 Ciorapi bărbăteşti durabili
„ 29 Chiloţi de dama
„ 59 Pânză pentru saltele 140 cm. la
„ 119 Perdele 220 cm. lat
„ 360 Mătase p. plăpumi 180 cm. lat

Exp. provincie contra ramburs.

Incurajaţi Comerţul Românesc
Cumpărând
Cămăşi, cravate, pijamale
Specialist în lingerie după măsură
Concurează cu 20% toate magazinele cu aceleaşi articole
„Niky"
DUMITRU BORCEA Bucureşti Tel. 3.51.66 Calea Victoriei 114

Nu faceţi experienţe... la reumatism
LUAŢI TABLETELE Togal
Remediu sigur la:
Reumatism Gută Sciatică Gripă Nevralgii Răceală Dureri de cap
IN AMBALAJE DE 42, 14 ŞI 3 TABLETE

„Fotocopie"
MARTIN BILINSKY
MAGAZIN CREŞTIN
Developează, măreşte, reproduce. Aparate şi articole pentru Fotografi amatori
CALEA VICTORIEI No. 38
(Colţ cu Pasajul Majestic)
Telefon No. 434/15.

LOTARIA DE STAT
OFICIUL DE VANZARE
Gheorghe Stănoiu
Lei 1 Milion Anexă No. 325.600 S. I
„ 1 Milion Matcă No. 23.288 S. I
400.000 No. 14.887 S. I | 400.000 No. 14.887 S. III
200.000 No. 350.315 S. I | 200.000 No. 174.448 S. III
50.000 No. 278.805, 50.000 No. 146.269,
50.000 No. 107.998, 50.000 No. 57.905
50.000 No. 57.905 S. III şi alte numeroase câştiguri
Fericiţii milionari sunt: Farmacistul Ladislav, funcţionarii Elena Şiper, Gheorghe Sidon, Andraş Damian din Timişoara şi Natalia D. şi Ştefania Chiriţă diu Bucureşti

Au fost dizolvate alte Asociaţiuni evreeşti comuniste

Filialele organizaţiei evreeşti „Helalutz" din toată ţara au fost dizolvate de autorităţi

Autorităţile au dizolvat toate filialele din ţară ale asociaţiei evreeşti intitulată «Hehalutz», zisă şi «Hahalutz» sau «Halutzini», cu sediul central în Bucureşti, Bulev. Domniţei 48, cari s'au dovedit că, sub pretextul pregătirii tineretului pentru reclădirea statului evreu în Palestina, erau în realitate, în România, pepiniere pentru pregătirea elementelor comuniste.

Cu ocazia descinderilor şi perchiziţiilor făcute în timpul din urmă la sediile acestei organizaţii camuflate comuniste s'a găsit material doveditor al adevăratului scop urmărit.

Prin coloniile şi taberele sale de muncă, unde tineretul evreesc trăia în promiscuitate, asociaţia haluţinilor nu urmărea pur şi simplu de a forma pe evreul, care dorea să emigreze în Palestina, ci de a răspândi cât mai intens comunismul.

Pentru aceste motive, autorităţile, pe baza legii stării de asediu şi a legilor de ordine publică în vigoare au hotărît dizolvarea în întraga ţară, atât pe teritoriul urban, cât şi pe pel rural, a asociaţiunilor evreeşti «Hehalutz», «Hahalutz» sau «Halutzini», precum şi a tuturor taberelor sau coloniilor lor de muncă, sub orice bormă ca: ferme, grădini, ateliere, etc.

«Tovarăşii» aflaţi în taberele de muncă sau prin coloniile arătate au fost trimişi la urmn lor.

S'au retras deasemenea autorizaţiile de orice fel date în trecut ziselor organizaţii sau conducătorilor lor, precum autorizaţii de funcţionare, autorizaţii pentru ţinerea de conferinţe publice, colecte haluţiste în public, etc.

Redeschiderea sesiunii ordinâre a Sf. Sinod

Eri dimineaţă, după un scurt serviciu divin, oficiat în paraclisul Patriarhiei, Sf. Sinod şi-a reluat lucrările sesiunii ordinare.

A prezidat I. P. S. Patriarh Miron, care a salutat intrarea în Sf. Sinod a arhiereului Efrem Tighineanul, locotenent al mitropoliei Basarabiei.

A răspuns noul arhiereu mulţumind pentru înalta treaptă la care a fost ridicat şi făgăduind că va depune toată stăruinţa pentru îndeplinirea slujbei la care a fost chemat prin încrederea Sf. Sinod.

Intrându-se în ordinea de zi s'au repartizat lucrările la comisiile respective.

Episcopul Nicolae Colan al Clujului, a făcut o expunere asupra proectului de regulament pentru reglementarea motivelor de divorţ şi procedura pe care trebue s'o urmeze instanţele îndreptăţite a pronunţa hotărârea de desfacere a căsătoriilor.

Proectul a fost discutat apoi pe articole.

Episcopul Tit Simedrea a prezentat un proect pentru modificarea art. 16 şi 17 din Statutul Bisericii c uprivire la disciplina bisericească.

Sf. Sinod şi-a însuşit proectul.

S'a hotărît o cât mai mare răspândire a cărţilor religioase-morale şi o propagandă pentru îndemnarea credincioşilor de a nu mai citi bucăţi imorale.

S'a mai luat în discuţie chestiunea trecerilor la ortodoxie, înmulţite în ultimul timp.

S'a hotărît înăsprirea dispoziţiunilor în materie de dispensă pentru căsătorii în timpul marelui post.

In şedinţa de azi dimineaţă raportorii vor aduce referatele asupra problemelor date în examinarea comisiilor.

A. D. M. I. R.-ul îşi reia activitatea

Odată cu venirea primăverii, Asociaţia turistică A. D. M. I. R. secţia Bucureşti începe să-şi pună în aplicare programul său turistic, pentru anul în curs, program care va fi adus la cunoştinţa publicului, peste câteva zile.

Deocamdată, pentru luna Martie, s'au organizat 2 excursii, corespunzând la 2 scopuri:

1. — O excursie de agrement pe Bucegi, la casa de adăpost Babele — cu plecarea din Bucureşti — Vineri 25 Martie şi înapoierea Duminică 27 Martie seara — sub conducerea domnilor Scarlat Antonescu şi Ion Popa.

2. — Pentru pregătirea şi antrenarea membrilor noi, d. Virgil Costescu face **în ziua de 27 Martie, prima din cele patru excursiuni proiectate pe Piatra Mare, din Timişul de jos.**

Plecarea din Bucureşti Sâmbătă 26 Martie, noaptea.

Vineri 18 Martie, orele 21, are loc în salonul mic dela restaurantul Elveţia a treia reuniune bilunară a membrilor secţiei Bucureşti, cu care ocazie se va fixa definitiv numărul participanţilor şi detaliile acestor excursii.

Răspândiţi
„Buna Vestire"

Inaintări şi mutări în armată

Eri s'a întrunit la ministerul apărării naţionale, consiliul superior al armatei sub preşedinţia d-lui gen. I. Antonescu, ministrul apărării naţionale. A participat şi d. gen. adj. Paul Teodorescu, subsecretar de stat la acelaş departament. S'a discutat chestiunea avansărilor şi mutărilor în armată care urmează să se facă pe ziua de 31 Martie şi 1 Aprilie c.

D. gen. I. Antonescu, ministrul apărării naţionale va supune aprobării M. S. Regelui decretele respective

HERMES
1 MILION No. 23.288 Seria II-a
1 MILION No. 23.288 Seria III-a
100.000 lei No. 63.217 | 100.000 lei No. 302.113
50.000 „ No. 35.898 | 50.000 „ No. 278.808
50.000 „ No. 317.239 S. I | 50.000 „ No. 317.239. S. III
Noui milionari sunt din Bucureşti, Iaşi şi Târgu-Jiu

Vestminte, obiecte bisericeşti. bijuterii
„Unirea"
Constantin P. Mateescu, Str. Carol, 9
Telefon 478/50

Vizitaţi Magazinul Românesc
G. A. VOICULESCU
STR. LIPSCANI No. 52. TEL. 418/59
Bine asortat cu stofe şi mătăsuri pentru sezonul de Primăvară
PREŢURI CONVENABILE

Cumpăraţi
la
„Librăria Academică"
54 Calea Victoriei 54
In faţă Teatrului Naţional

VULPI ARGINTII
exemplare superbe, vă puteţi procura convenabil, dela
Blănăria
COSTICA MIHAILESCU
Str. Colţei No. 44 bis. fostă Sfinţilor

Pentru deblocarea examenelor studenţilor dela facultatea de drept

O cerere întemeiată a studenţimii

...cu în fruntea Facultăţii de Drept a însemnat o eră nouă pentru studenţimea acestei Facultăţi. Ajutat de bunăvoinţa unanimităţii corpului profesoral, domnia sa a isbutit să satisfacă un mare desiderat al acestei studenţimi: din primăvara anului trecut, s'a acordat deblocarea examenelor.

Increzători în aceaşi înţelegătoare bună-voinţă a profesorimii, căreia nu-i exprimă decât sentimente de adâncă recunoştinţă pentru ceeace consensul unanim a dăruit studenţimii: deblocarea, studenţii roagă să li se acorde ultima verigă din lanţul dezideratelor lor: Deblocarea totală *a examenelor, permiţând astfel studentului care a luat majoritatea examenelor dintr'un an să se poată prezenta şi la examenele anului următor.*

Deblocarea altfel înţeleasă ar fi o anomalie: Studentul Corijent la 1-2 examene n'ar şti la ce seminar să ia parte şi ce cursuri să frecventeze.

Admiţându-se deblocarea totală ca şi la celelalte facultăţi studentului corijent i se va ridica moralul, purtând audia profesorii seriei sale, participând alături de adevăraţii săi colegi la cursuri, de care nu-l desparte uneori decât pierderea unui examen, lucru datorat în multe cazuri neşansei.

Venirea d-lui prof. Emanoil Antones-

Alţi profesori secundari puşi în disponibilitate de ministerul educaţiei naţionale

Primim următorul comunicat:

Ministerul educaţiei naţionale a pus în dispoinbilitate pe d. Stoicănescu, profesor la gimnaziul «Babeş» din Timişoara» şi a suspendat din învăţământ pe d. profesor Bogza, dela liceul de băeţi din C. Lung Bucovina, pentrucă nu s'au supus dispoziţiunilor decretului lege din 17 Februarie a. c., continuând să activeze politiceşte şi să aibă atitudini incompatibile cu rolul lor de membri ai corpului didactic.

Legaţia Austriei şi-a încetat activitatea

Incepând din această săptămână, toate vizele de paşapoarte pentru Austria, se fac de către legaţiunea Germaniei din Bucureşti.

Fosta legaţie a Austriei şi-a încetat activitatea.

FOTO-ROYAL
N. BUZDUGAN fotografii exclusiv artistice B-dul ELISABETA 16 (LA CINEMA CAPITOL)

ULTIMA ORA

Situaţia în Spania

Naţionaliştii înaintează.

Republicanii înspăimântaţi vor pace

ATITUDINEA FRANŢEI

BURGOS. 16. (Rador). — Corespondentul Agenţiei Havas transmite:

Corpul de armată de sub comanda generalului naţionalist Yague a terminat aseară la ora 18 ocuparea localităţii Caspe.

O altă operaţie de seamă a armatei naţionaliste a fost pe ziua de eri înaintarea armatei de sub comanda generalului Aranda la aripa dreaptă a frontului de atac în regiunea şoselei Montalban-Alcaniz.

La căderea nopţii trupele naţionaliste ocupaseră întreg masivul Sierra San Just, unul din rarele centre de rezistenţă ale inamicului.

Trupele generalului Franco continuă să înainteze fără să întâmpine vre-o rezistenţă serioasă.

*

SAINT JEAN DE LUZ 16 (Rador). — După şase zile de ofensivă pe frontul din provincia Aragon, înaintarea trupelor naţionaliste dmepăşeşte 100 kilometri în adâncime pe o lărgime de 60 kilometri.

Trupele guvernamentale se bat foarte slab şi părăsesc numeroşi prizonieri şi un important material de război.

Cucerirea oraşului Alcaniz de către trupele naţionaliste ale generalului Yague şi luarea localităţii Caspe au creiat o situaţie strategică foarte gravă pentru republicani.

Oraşul Alcaniz este nodul drumurilor care pleacă în direcţia oraşelor Tortosa, Vinaroz şi Valencia.

*

BILBAO, 15 (Rador).—Corespondentul Agenţiei D. N. B. transmite:

Ofensiva naţionalistă pe frontul din provincia Aragon continuă fără încetare.

Câteva unităţi au făcut marşuri forţate de peste 32 km.

Prada de războiu este considerabilă. Sute de miliţieni guvernamentali s'au înnecat în fluiviul Ebro, încercând să treacă înnot pe malul nordic al fluviului.

Terenul cucerit de naţionalişti în cursul acestei ofensive egalează în întindere provinciile Alava, Guipuzcoa şi Vizcaya la un loc.

REPUBLICANII AŞTEPTAU OFENSIVA

SARAGOSSA, 15 (Rador). — Corespondentul Agenţiei Havas transmite:

Republicanii n'au fost surprinşi de ofensiva naţionalistă, aşa cum s'a spus la început.

Printre documentele găsite de naţionalişti la cartierul general republican figurează un ordin datat din 9 Martie în care se arată că naţionaliştii prepară cu toate rezervele şi forţele de care dispun o ofensivă şi adaugă că şi armatele republicane sunt pregătite cu toate mijloacele pentru a-i face faţă.

GENERALUL FRANCO

In afară de numeroşii prizonieri pe cari naţionaliştii i-au făcut la Alcanz, ei au capturat şi mai multe convoiuri de automobile părăsite de republicani pe şoseaua spre Rio.

PARIS, 16 (Rador). — Agenţia «Havas» transmite:

Retragerea armatei guvernamentale în Aragon a provocat o serie de consultări pe ziua de azi la Paris.

O lungă consfătuire s'a ţinut între d-nii Paul Boncour şi Blum. Ministrul de externe a primit apoi pe ambasadorul Angliei.

D. Boncour s'a dus după aceea împreună cu d. Blum la consiliul superior al apărării naţionale, întrunit la palatul Matignon.

La şedinţa consiliului, prezidată de d. Blum, au participat, în afară de d. Boncour, d-nii Daladier, ministrul Apărării Naţionale, Campinchi, ministrul Marinei de Război, Guy la Chambre, ministrul Aerului mareşal Petain, general Gamelin, şeful statului major general, generalul Vuillemin, şeful statului major al armatei aerului, şi vice amiralul Darlan, şeful statului major al marinei.

Preocuparea esenţială a guvernului francez este «prezenţa trupelor germane şi italiene în rândurile naţionaliste».

Această situaţie impune guvernului un examen serios, nu numai din punctul de vedere diplomatic, dar şi din acela al apărării naţionale.

Pe de altă parte, se ştie că guvernul francez a trimis vase de război la Barcelona pentru a asigura eventual «protecţia şi la nevoe evacuarea acestora».

Atitudinea Franţei

BILBAO, 16 (Rador). — Agenţia «DNB» află din Barcelona din sursă bine informată că aproape în toate provinciile spaniole aflate încă sub dominaţia autorităţilor din Barcelona, populaţia organizează manifestaţii de protetsatre contra potentaţilor dela Barcelona şi cere să se înceapă imediat negocieri de pace cu naţionaliştii.

Ziarul «Politica» care aparţine d-lui Azana, preşedintele republicei, şi ziarul «El Socialista», organul de publicitate al lui Prieto, declară în articolele lor de fond că «guvernul republican are deplină încredere în noul guvern Blum din Franţa, ale cărui hotărîri le aşteaptă cu încredere dată fiind comunitatea ideologică dintre d. Blum şi conducătorii Spaniei republicane».

Noui procese la Moscova

PARIS, 16 (Rador). — Corespondentul agenţiei «Havas» transmite din Moscova:

După toate probabilităţile încă cel puţin trei procese se vor desfăşura la Moscova. Intâi este procesul celor 11 comunişti de stânga şi social-revoluţionari printre cari se găsesc Ossinski, Nicolaeva, Manzev şi alţi martori cari au depus în ultimul proces al dreptiştilor şi trotzkiştilor.

Pe de altă parte sunt închişi alţi fruntaşi comunişti ca Radzutak, Meşlauk, Antipov, foşti peşedinţi ai consiliilor comisarilor poporului, Bubnov, Krilenko, Kaminski, Liubimov, foşti comisari ai poporului, diplomaţi ca Bogomolov, Iurenev, Davtian, Karski, Yakubovici, Stein, Rosenberg, etc.

In sfârşit, mai este şi un grup de militari cari vor fi judecaţi probabil în şedinţă secretă. Printre aceştia sunt trei foşti vice-comisari ai poporului la apărarea naţională şi anume: mareşalul Yegorov, generalul Alsknis şi amiralul Orlov.

„Anunţ în faţa Istoriei, intrarea ţării mele natale în Reichul german"

a declarat la Viena d. Adolf Hitler

— Intrevederea Hitler-Beck —

„Insemnătatea revoluţiei germane n'o vor putea măsura decât generaţiile viitoare

VIENA, 15 (Rador). — In Piaţa Eroilor, Fuehrerul-cancelar Hitler a fost primit azi dimineaţă de aclamaţiile frenetice ale populaţiei, care se adunase încă din zori pentru a asculta discursul Fuehrerului, cu prilejul primirii sale oficiale în oraşul Viena.

Formaţiile mişcării naţional-socialiste cu muzici în frunte, trupe germane din toate formaţiile, în frunte cu infanteria, artileria, detaşamente motorizate şi cavalerie, făceau un careu impresionant, in jurul căruia se îngrămădea publicul fără număr, venit de pretutindeni să asiste la acest eveniment istoric.

Pe la ora 11, cordoanele serviciului de ordine abia mai puteau ţine în loc, cu mare greutate, talazurile mulţimei. Sosirea Fuehrerului este anunţată de aclamaţiile uriaşe ce-l întâmpină în drumul său triumfal spre Piaţa Eroilor. Sute de mii de piepturi aruncă în văzduh un singur strigăt: «Heil Hitler»!

CUVANTAREA D-LUI SEYSS INQUART

Freamătul mulţimii se potoleşte cu greu. La cuvântul d. Sayss Inquart, şeful statului german al Austriei. El salută pe Fuehrerul-cancelar al Reichului în termenii următori:

«Fuehrerul meu! Oricare ar fi drumul pe care ne vei duce, noi te vom urma. Să trăieşti!»

In timpul discursului, care a fost adesea întrerupt de aclamaţii frenetice, escadrile de avioane sburau peste Piaţa Eroilor.

Discursul d-lui Hitler

«In câtiva zile, s'a produs în sânul comunităţii germane o revoluţie, a cărei întindere o putem vedea bine astăzi, dar a cărei însemnătate întreagă, n'o vor putea măsura decât generaţiile viitoare.

«Conducătorii regimului astăzi dispărut, vorbeau adesea, în cursul ultimilor ani, despre misiunea specială pe care această ţară trebuia s'o îndeplinească. După concepţia lor, această misiune consist în faptul că pretinsa independenţă a Austriei, dictată de tratatele de pace şi depinzând numai de bunul plac al străinătăţii, trebuia să împiedice crearea unui Reich german cu adevărat mare şi să stăvilească aici drumul lui spre viitor.

«Eu proclam astăzi noua misiune a acestei ţări. Ea răspunde acelei necesităţi care a adus odinioară aici pe colonişti germani din toate regimurile vechiului Imperiu. Străvechea Ţară de Răsărit a poporului german trebuie deci să devină cel mai nou bulevard al naţiunii germane şi în consecinţă a Reichului german.

In ceasul acesta pot face poporului german înştiinţarea cea mai importantă din întreaga mea viaţă. In calitatea mea de Fuehrer şi de cancelar al naţiunii germane, anunţ astăzi în faţa Istoriei intrarea ţării mele natale în Reichul german.

«Trăiască Reichul german! Trăiască noul membru al Reichului german! Trăiască partidul naţional-socialist şi armata germană!»

Asistenţa, cuprinsă de un adevărat delir, a isbucnit într'o formidabilă explozie de ovaţii. Apoi tumultul a fost acoperit de accentele imnului german «Detschland über Alles».

D. HITLER

VIENA, 15 (Dela corespondentul nostru). — După marea paradă militară de azi, d. Hitler s'a dus la aerodromul dela Aspern de unde a plecat cu avionul spre München, unde a sosit seara la orele 19.10.

Populaţia l-a primit cu mare însufleţire şi ovaţiuni nesfârşite.

SARBATOARE PANA LA 20 MARTIE

BERLIN, 15 (Rador). — Ministerul de Interne a ordonat ca toate edificiile oficiile şi toate intreprinderile să arboreze drapele până la 20 Martie, pentru sărbătorirea Anschlussului.

Ordonanţa Ministerului de Interne cere populaţiei să-şi pavoazeze casele.

INTREVEDERE HITLER—BECK

VIENA, 15 (Rador). — Corespondentul Agenţiei Havas transmite:

O telegramă a corespondentului din Roma al ziarului «Neues Wiener Zeitung» anunţă că d. Beck, ministrul Afacerilor Străine a Poloniei care a plecat din Roma spre Varşovia, va avea la Viena o întrevedere cu Cancelarul Hitler.

TOATE TRUPELE AU DEPUS JURAMANTUL

VIENA 15 (Rador). — Corespondentul Agenţiei Reuter transmite:

Până la sfârşitul acestei zile toate trupele austriace vor depune jurământul de credinţă către Cancelarul Hitler.

Formula jurământului este următoarea:

«Jur înaintea lui Dumnezeu prin acest legământ sacru că voi da ascultare necondiţionată Fuehrerului. Reichului şi al poporului german Hitler, şeful suprem al forţelor armate, şi că voi fi gata, ca soldat curajos, să-mi dau oricând viaţa pentru acest jurământ».

CUM VA FI ORGANIZAT PLEBISCITUL

RIENA, 15 (Rador). — Oficiul Cancelariatului a trimis următoarele directive provizorii şefilor de autorităţi şi primarilor din sate şi oraşe, în vederea plebiscitului dela 10 Aprilie.

Potrivit acestor instrucţii, vor avea drept de vot şi cei cari au fost decăzuţi din această naţionalitate prin legea din 1933, dar care nu au fost excluşi dela dreptul de vot.

Listele de alegători vor fi constituite pe baza registrelor de populaţie. Listele vor putea fi examinate de public între 27 şi 31 Martie.

Pregătirile pentru plebiscit vor începe imediat.

*

BERLIN, 15 (Rador). — Corespondentul Agenţiei Reuter transmite:

Reprezentanţii Reichului în străinătate au primit instrucţiuni să informeze guvernele pe lângă cari sunt acreditaţi de legea prin care Austria se uneşte cu Germania şi că foştii reprezentanţi austriaci au primit instrucţiuni să se pună la dispoziţia reprezentanţilor Germaniei.

*

VIENA, 15 (Rador). — Agenţia oficială austriacă «Amtliche Nachrichtenstelle» a fuzionat cu Agenţia din Berlin D. N. B.

Inapoierea Fueherului la Berlin

D. Hitler va fi primit sărbătoresc

BERLIN 16 (Rador). — D. Goebbels, ministrul propagandei Reichului a dat o proclamaţie prin care invită populaţia Berlinului să facă azi Füurerului, la înapoierea sa din Viena, «o primire unică în analele capitalei Reichului».

D. Hitler va sosi cu avionul la aeroportul Tempelhof, de unde împreună cu suita sa va merge la palatul Cancelarului Reichului trecând printre două rânduri de membri ai formaţiunilor partidului naţional-socialist».

M. S. Regele şi-a amânat vizita în Anglia

Un comunicat al mareşalatului Palatului Regal

COMUNICAT Nr. 34

Mareşalul Curţii Regale face cunoscut următoarele:

Luând în consideraţiune situaţia internaţională, Majestatea Sa Regele a binevoit a hotărî ca Inalta Sa vizită la Londra, proectată pentru data de 22 Martie a. c., să fie amânată, pentru o dată mai târzie.

Majestatea Sa Regele Angliei, apreciind împrejurările în care a fost făcută această sugestiune, a binevoit a o accepta cu mare părere de rău.

Bucureşti, 15 Martie 1938

COMUNICAT OFICIAL ENGLEZ

LONDRA, 15 (Rador). — Agenţia Reuter transmite următorul comunicat publicat de Buckigham Palace:

M. S. Regele Carol al României a sugerat ca în urma recentelor desfăşurări ale situaţiei internaţionale vizita oficială pe care trebuia să o facă în Marea Britanie la 22 Martie să fie amânată pentru o dată ulterioară.

M. S. Regele Angliei, apreciind împrejurările în care aceastã sugestie a fost făcută, a acceptat-o, fireşte, cu profund regret.

Negocierile anglo-italiene au început

Intrevederea Ciano-Perth

ROMA, 15 (Rador). — Contele Ciano, ministrul afacerilor străine, a avut azi o a treia întrevedere cu lordul Perth. ambasadorul Angliei.

*

ROMA, 15. (Rador). — Agenţia Reuter transmite:

Conversaţiile anglo-italiene au început azi în mod serios.

Lordul Perth, ambasadorul Marei Britanii, a avut o întrevedere de o oră şi jumătate cu contele Ciano.

La întrevedere a asistat şi d. Rendel, noul ministru englez la Sofia, care, în calitate de fost şef al departamentului afacerilor orientale din Foreign Office, este un specialist în chestiunile discutate cu Italia.

Se anunţă că s'au realizat progrese importante. După cum se declară ,atmosfera a fost cordială.

*

Vineri seara va avea loc o nouă întrevedere.

Grupările politice nu dau concurs unui guvern de colaborare cu comuniştii

PARIS 16 (Rador).— Miniştrii şi subsecretarii de Stat s'au întrunit ieri în consiliu la ora 17, la preşedinţia consiliului.

Joi dimineaţa la ora 10 se va ţine un consiliu de miniştri la Elysée sub preşedinţia d-lui Lebrun, preşedintele republicii.

In cursul consiliului de miniştri de mâine se vor hotărî termenii declaraţiei ministeriale, al cărei text definitiv va fi aprobat în consiliul de Joi de sub preşedinţia şefului statului.

Publicul ienez aclamând frenetic pe Opern-Ring

INFORMAŢIUNI

Un important număr de Consilieri al Inaltei Curţi de Conturi vor ieşi la pensie pe ziua de 1 Aprilie.

Cu această ocazie se vor face importante înaintări.

Ministerul de industrie şi comerţ a prelungit până la 30 Iunie 1938 termenul pentru depunerea actelor necesare inventarieirei industriei naţionale.

Eri la amiază a avut loc, la locuinţa d-lui V. V. Tillea, un dejun la care a participat d. Alex. Vaida Voev şi prietenii d-sale.

Azi dimineaţă s'a întrunit la ministerul de industrie şi comerţ, comisiunea pentru încadrarea personalului românesc în întreprinderi.

Ministerul finanţelor a dispus ca funcţionarii Camerei şi Senatului să fie repartizaţi, dela 1 Aprilie, la diferite ministere, după cerinţele serviciilor.

In Monitorul Oficial de ieri a apărut deciziunea ministerului educaţiunii naţionale prin care d. Dumitru Focşa, este absolvit de orice învinuire de fraudă sau de rea credinţă în gestiunea sa, deasemeni este absolvit de aceleaşi învinuiri şi personalul administrativ care l-a ajutat pe d-sa în misiunea de director al liceului şi de secretar al comitetului şcolar.

Ministerul de justiţie a întocmit un decret-lege pentru înlocuirea notarilor publici cari nu cunosc perfect limba oficială a statului.

I. P. S. Patriarh Miron, preşedintele consiliului de miniştri — a primit eri dimineaţă în audienţă pe d. Al. Lapedatu, preşedintele Academiei Române.

Cu începere de aseară restaurantul legionar din str. Gutenberg a fost închis, întrucât localul care este proprietatea Asoţiaţiei profesorilor secundari se dărâmă în vederea construirii unui nou imobil.

In vederea încheerii unui nou acord de plăţi cu Cehoslovacia, azi soseşte în Capitală delegatul guvernului cehoslovac.

«Cercul Inginerilor de Căi Ferate va ţine şedinţă, Joi 17 Martie 1938 orele 21,15, la sediul său din Bucureşti, Calea Victoriei Nr. 118, et. I.

D. profesor inginer Cristea Niculescu va conferinţia despre «Controlul bugetar la C. F. R.«

D-na dr. Marius Buşilă, va conferenţia Duminecă 20 Martie ora 6 d. a., în sala Dalles despre «Tratamentul cancerului pe bază de noui cercetări personale».

Conferinţa va fi însoţită de proecţiuni.

Intrarea liberă

Ministerul de interne a hotărât închiderea localului de restaurant «Decebal», proprietatea numitului Nyekj Aurelian din Oradea, pe baza dispoziţiunilor legii apărărei ordinei în stat, constatându-se că în acel local se făcea spionaj, în favoarea unui stat străin.

Contra durerilor reumatice, a moliciunii membrelor, contra durerilor de cap şi a ameţelilor, de cari sufeream regulat la răceli mai puternice, am luat întotdeauna cu deosebit succes Togal.

Ministerul de industrie şi comerţ a mai dat o decizie prin care toate târgurile — afară de târgurile alimentare care pot funcţiona până la ora 10 dim. — nu se mai pot ţine Duminica sau în zilele de sărbători ortodoxe.

Ieri a expirat termenul înlăuntrul căruia toţi funcţionarii statului, judeţelor, comunelor, regiilor autonome şi mixte precum şi membrii corpurilor constituite pe bază de legi organice trebuiau să depună jurământul pe noua constituţie.

Ateneul Popular *«Ion I. C. Brătianu»* (Parcul Rahova) Str. L. No. 30, de sub preşedinţia d-lui *Theodor Lupu*, anunţă pentru Duminecă 27 Martie a. c., la orele 16,30 a doua şezătoare artistică şi culturală. In program menţioăm: coruri, declamaţii, muzică instrumentală şi piesa: «CUIUL LUI PEPELEA», de Victor Ion Popa, sub direcţia de scenă a d-lui Sile Mănescu.

Intrarea liberă.

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU» S. A., STR. ANGHEL SALIGNY, 2 TELEFON 3.26.68

Redactor-responsabil : V. Olaniuc-Stere.